

p. 6

Consell Plenari

La mobilitat i la cultura popular, protagonistes

p. 12

Centre Cister

L'extrema dreta fracassa en la mobilització contra els sensellar

p. 14

Vincles

El català com a eina d'integració

p. 16

"Fer castells és un miracle"

Entrevista a la colla de Sarrià

p. 8

Hora de decidir: els pressupostos participatius arriben a la fase final

© Silvia Molina

motosturó
concessionari oficial del Vallès

AVD. CAN JOFRESA 3
PARK VALLÈS
TERRASSA
937 801 355

CARRER ROSSELLÓ 15
SANT CUGAT
DEL VALLÈS
935 893 211

Voge 900 cc.
DSX E+
9.192 €
reserva la teva prova

WWW.MOTOSTURO.COM

**VIDRES I
TANCAMENTS
D'ALUMINI I PVC
A SARRIÀ**

30 ANYS D'EXPERIÈNCIA

ALUSPAI
PROJECTES I SOLUCIONS D'ESP AIS

C. Ivorra, 18 - 08034 Barcelona
T. 932 051 021 - 932 803 288
aluspai@aluspai.com / www.aluspai.com
www.cristaleriaaluspai.com

**Vols fer una festa
i no saps on?**

**Estàs a casa teva!
(netegem nosaltres)**

**Festes
Privades
i Graduacions**

Nota79 • C/ Vallirana 79
(Entre Plaça Molina i Plaça Lesseps)
Tel. 669 893 140

Nota79
BARCELONA LIVE MUSIC

BCN: BARCELONA CENTRE NEGOCIS

DESPACHOS DE 1 A 4 PERSONAS
Alquiler de despachos Salas de reuniones Oficina virtual

www.bcncentronegocios.com (+34) 931 810 250 info@bcncentronegocios.com C/ Benet Mateu 40 08034 Barcelona

FLORIT OPTICA

Audiòfons OFERTA

Els teus nous audiòfons
des de 34€/mes
per audiòfon

Finançat a 48 mesos

L'oferta no és acumulable amb altres promocions. El preu és per audiòfon i implica el pagament de 48 quotes de 34€. Els audiòfons oferts són: Rely 4. Oferta vàlida del 01/04/2025 fins a fi d'existències.

c/ Mandri 1, 08022 Barcelona Tel. 932111848
c/ Aribau 254, 08006 Barcelona Tel. 932001108

QUIN ÉS EL MILLOR TRACTAMENT PER PERDRE PES?

Clínica ServiDigest és un centre sanitari, pioner a unir els Serveis Mèdics i Quirúrgics de les especialitats d'Aparell Digestiu, Endocrinologia, Nutrició i Dietètica, Cirurgia General, Digestiva i Bariàtrica, amb Unitats especialitzades en les diferents patologies, com la seva Unitat multidisciplinària d'Obesitat, primera unitat acreditada per la Societat Espanyola d'Obesitat (SEEDO), amb l'objectiu d'oferir als pacients un estudi diagnòstic i un tractament mèdic-quirúrgic, integral i personalitzat.

A Clínica ServiDigest fem una valoració mèdica inicial per adaptar el millor tractament a les necessitats del pacient, segons el grau de Sobrepès o Obesitat que presenti i el seu estil de vida, oferint a més el reforç psicològic necessari per corregir els estímuls emocionals que ens porten a menjar equivocadament.

Els nostres professionals especialistes en Endocrinologia, Nutrició i Dietètica, Endoscòpia digestiva, Cirurgia de l'Obesitat (bariàtrica) i Psicologia, apliquen de manera coordinada el millor tractament per perdre pes: dietètic, farmacològic, endoscòpic o quirúrgic.

TRACTAMENTS ENDOSCÒPICS A CLÍNICA SERVIDIGEST

BALÓ INTRAGÀSTRIC ENDOSCÒPIC (BIE)

GASTROPLÀSTIA RESTRICTIVA ENDOSCÒPICA (MÈTODE APOLLO)

TRACTAMENTS QUIRÚRGICS A CLÍNICA SERVIDIGEST

GASTRECTOMIA VERTICAL-SLEEVE GASTRECTOMY

BY-PASS GÀSTRIC

DERIVACIÓ BILIO PANCREÀTICA AMB ENCREUAMENT (SWITCH DUODENAL)

SADI-BY-PASS DUODÈ-ILEAL

Finançament a 24 mesos sense cost
Informa't en el 625 334 334

Clínica ServiDigest

CENTRE MEDICOQUIRÚRGIC
APARELL DIGESTIU, METABOLISME, NUTRICIÓ I OBESITAT

més informació a www.servidigest.com Balmes, 334 08006 - BARCELONA 935 450 990 - 934 153 464

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL
Coordinació de continguts
CARME ROCAMORA
SERGI ALEMANY
redaccio@diarieljardi.cat
Redacció
NATALIA AVELLAN, ANA RUBIÓ,
JESÚS MESTRE CAMPI
Correcció
MÒ BERTRAN
Maquetació
LAIA ARISA (eleidisseny.com)
Comercial
JOSEP M. FARRÀS
josepm@diarieljardi.cat

© Textos: els autors
© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 11.500 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014
Il·lustració de portada
Reunió dels pressupostos
participatius
© Ariadna Alcaraz

Publicitat: 606 083 371
Administració:
633 076 551 (via WhatsApp)

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

 associació de mitjans d'informació i comunicació
 ACPC
Associació Catalana de la Premsa Comarcal

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Editorial

Ha plogut força. Els pantans exhibeixen alegria. Els barcelonins no tant, i és que vivim cinc segons d'un raig de sol com si es tractés d'un mes de vacances. Després d'una baixada sempre ve una pujada, diem els catalans en comptes de "no hay mal que por bien no venga". Sigui com sigui, esperant que la primavera es manifesti amb glicines i flors al barri, aquest Jardí ve ple d'actualitat. Recollim el primer Consell Plenari de l'any, un termòmetre per calcular com serà el curs polític. També les propostes que seran finalistes en els pressupostos participatius, un projecte en què tots vosaltres teniu molt a dir. Hi ha hagut algun ensurt, i és que Vox va intentar criminalitzar el centre d'acollida a persones sense llar del carrer Císter, però no se'n va sortir. Mentrestant, la cultura continua el seu camí. Podeu trobar una entrevista a la nova junta dels Castellans de Sarrià, i una crònica de l'homenatge a Miquel Morera. També la rememoració del centenari del Tren de Sarrià, i molts altres temes que, com sempre, us faran despertar un sentiment de barri. Bona lectura!

Sumari

- 4

AGENDA
- 5

VIST AL TWITTER
- 6

ACTUALITAT

Consell Plenari N.AVELLAN
- 8

Pressupostos participatius N.AVELLAN
- 10

Associacionisme juvenil N.AVELLAN
- 12

Vox punxa contra les persones sense llar N.AVELLAN

El veïnat impulsa un procés participatiu per consensuar l'ús de la Buenos Aires N.AVELLAN
- 14

Vincles per fomentar l'ús social del català N.AVELLAN
- 16

ENTREVISTA

Fer castells és un petit miracle A.RUBIÓ
- 16

OPINIÓ

MARTA ROYO, MIQUEL SAUMELL, GLÒRIA VILALTA
- 19

CULTURA

La història dels caputxins J.MESTRE
- 20

Exposició de la Fontmontina N.AVELLAN
- 21

LA DRECERA
- 22

El relat: Ansietat Sonora E.COROMINAS

Les ressenyes de la Casa Usher
- Ressenya Compte amb el que desitges M.MARGENAT
- 25

Homenatge a Miquel Morera i Darbra J.MESTRE

100 anys de l'accident del Tren de Sarrià J. MESTRE I A. BLANCH
- 28

Nomenclàtor: els carrers de Casetes i Pelfort J.MESTRE
- 29

Torre Ignacio Portabella J.DE OLEZA
- 32

Ramir Rocamora C.ROMANÍ
- 34

PER ALS PETITS DE CASA

G.FARRÀS
- 36

EXPLORAR EL JARDÍ

Jardins de la Residència Immaculada de Pedralbes M.J.TORT
- 37

L'OCELL

Oreneta de ribera E. CAPDEVILA
- 38

CUINA DE CONVENT

El fajol i la guixa F.V.SERRA
- 38

SALUT

L'impacte dels joves en l'envelliment actiu S.LLOP
- 39

GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES

ADESORO

COMPRA-VENDA

TAXACIÓ A DOMICILI

HORES A CONVENIR

PAGUEM AL COMPTAT

CONSULTA GRATUÏTA

COMPREM

JOIES

SARRIÀ - SANT GERVASI

COMPREM

PLATA

CARRER ARIMON 29

ARRANJAMENTS

I JOIES PER ENCARREC

931 290 480

COMPREM

OR

Al preu més alt!

ESTALVIA COMPRANT

LINGOTS

DES DE 5 GR

Fins al 6 de maig

ABRIL

FINS AL 10 D'ABRIL

► **IV Concurs de Microrelats de Sant Jordi.** Amb la col·laboració de Barnavasi, la Biblioteca de Sant Gervasi, l'Espai Texas i CosmoCaixa.
Centre Cívic Vil·la Florida
c/ Muntaner, 544
► Exposició: **Elles. Mirades del Congo**, amb la Fundació Montblanc de la dona
Biblioteca de Sant Gervasi
c/ Sant Gervasi de Cassoles, 85

FINS AL 15 D'ABRIL

Repte literari: **Sant Jordi urànic.** Consulta les bases de participació al web.
Centre Cívic Vil·la Urània
c/ Saragossa, 29

FINS AL 30 D'ABRIL

► Exposició: **Il·lumina Gaza**, amb Activestills, fotografies a càrrec de Mohammed Zaanoun
Centre Cívic Vil·la Florida
► Exposició: **El meu univers femení i altres**
Casal de Can Fàbregas
c/ Pere Figuera i Serra, 1

2 DIMECRES

► 17.30 h
Cine-Forum: **Tierras de penumbra**, amb Anthony Hopkins
Llar Mn. Lluís Vidal
c/ Bigai, 12
► 19 h
Conferència: **La figura de Jordi Gol i Gurina**, per Oriol Ramis i Juan
SC d'Història de la Medicina Major de Can Caralleu, 1-7
► 19 h
Conta'm una òpera: **La son-nambula**, amb M. José Anglés
Centre Cívic Pere Pruna
c/ Ganduxer, 130
► 19 h
Laku Media: Nits de comèdia en català.
Casa Orlandai
c/ Jaume Piquet, 23
► 19.30 h
Presentació d'**Iceberg Editorial**, ditorial especialitzada en sostenibilitat i canvi climàtic.
Centre Cívic Vil·la Urània

3 DIJOUS

► 17.30 h
Lletra Petita. Primeres passes: **Lua**, amb Anna Abad. 3 anys
Biblioteca Clarà
c/ Doctor Carulla, 22-24
► 17.30 h
Xerrada: **Can 70 habitatge cooperatiu per a l'envelliment**
Centre i Teatre de Sarrià
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8
► 19 h
Aires poètics 18è aniversari: **Tobetta**, amb Francesc Cuéllar i Judit Cortina.
Casa Orlandai
► 20 h
Clàssica: **Marco Mezquida.**
Teatre de Sarrià

4 DIVENDRES

► 17.30 h
Festa d'inauguració de l'UràniaLAB. + 4 anys
Centre Cívic Vil·la Urània
► 17.30 h
Taller artístic: **Primatextil**, amb siNesteSia
Centre Cívic Vallvidrera
c/ d'Elisa Moragas i Badia, 34
► 9.30 h
Concert: **Oriana Kemelmajer Aliás**, piano. Repertori: Johannes Brahms i Maurice Ravel
Jardí dels Tarongers
c/ de la Ràbida, 5
Taquilla inversa: 10 €
► 20 h
XVI Cicle Música Religiosa: **Bach – Casals**, amb el cor de cambra Dyapason
Centre Cívic Pere Pruna
► 21 h
Concert: **Macandina i PD Patrona i PD Poma**
Mercat Cultural Vallvidrera
c/ Elisa Moragas i Badia, 2
Preus: de 5 a 8 €

5 DISSABTE

► tot el dia
18è Aniversari Casa Orlandai
Concert amb la Jazz Class Jam; Paella associativa i concert de nit amb la Golden Beat!
Casa Orlandai
► 11 h
Parlem amb Anna Torreblanca
Biblioteca de Sant Gervasi
c/ Sant Gervasi de Cassoles, 85

► 12 h
Xerrada: **Silencis que parlen**, Araceli Bruch escriptora
Casa del Silenci
c/ Manacor, 1
► 12 h
Trobada de swing, amb Punch Trio
Espai Putxet
c/ Marmellà 13
► 14 h
Jornada gastronòmica del **Cordero a la estaca.**
Centro Asturiano de Barcelona
c/ Naranco de Bulnes, s/n

7 DILLUNS

► tot el dia
Dia mundial de l'activitat física. Organitzen les Taules de Salut Comunitària
► 17 h
Xerrada: **Per què Bach és Bach... i a tu no t'agrada?**
amb Rubén Fausto Murillo.
Casal Sant Ildefons
c/ de Marià Cubí, 111
► 18 h
Ruta urbana: **La Barcelona medieval**, amb P. Guerrero
Centre Cívic Vil·la Urània
Preu: 11,17 €
► 18 h
Xerrada. Teixint Saviesa: **Observant l'invisible i minúscul món de les nanotecnologies**, amb Jordi Díaz Marcos.
Casa Orlandai

8 DIMARTS

► 17 h
Tarda de circ, amb Natalia Tudela de Manos de Fuego.
Centre Cívic L'Elèctric
ctra. a Sant Cugat, km 6,5
► 18 h
Passejada botànica, amb Mireia de Querol
Centre Cívic Vil·la Urània
► 18.30 h
Presentació del poemari: **Metrónomo de una ruptura**, amb Núria García Tejada
Centre Cívic Can Castelló
c/ Can Castelló, 1 - 7
► 18.30 h
Xerrada: **La malaltia d'Alzheimer, una època de canvis.**
Què esperem en el futur?
Centre Cívic Vil·la Florida

9 DIMECRES

► 17 h
Ens expliquen: **Fes-te visible**, amb Stop Accidents.
Casal de Can Fàbregas
► 17.30 h
Taller monogràfic: **Dansa en família**, amb Aina de Gispert.
Espai Putxet
c/ Marmellà 13
► 18 h
Xerrada: **Entorn i hàbits per al descans**, amb Kike Moreno, arquitecte.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 18.30 h
Presentació de llibre: **Les irrealis omegues**, de J.V. Foix, amb Manuel Carbonell, traductor i assagista, i Jordi Cornudella, editor i escriptor.
Biblioteca de Sarrià - J.V. Foix pl Sarrià
Organitza: Fundació J.V. Foix
► 19 h
Teixint saviesa. Presentació de llibres: **Garnatxa i Xoc d'Espies**, de Jordi Sugranyes, amb Jordi Sugranyes i Enric Soler
Casa Orlandai
► 19 h
Acció d'art, des del blanc a la música: **Diàlegs**, amb Ernest Giral, Imma Alonso i Laura Baringo
Centre Cívic Pere Pruna
► 20 h
Dimecres Sarrià Jazz i més: **Alan Pardo i Stephane Laidet.**
Teatre de Sarrià

10 DIJOUS

► 17.30 h
Primeres passes: **Sant Jordi, una llegenda**, amb Enrenou Teatre i Ivette Novell. Fins a 3 anys
Biblioteca de Sant Gervasi
c/ Sant Gervasi de Cassoles, 85
► 18 h
Visita comentada a la Fundació Felícia Fuster, amb Esther Rodríguez
Fundació Felícia Fuster
c/ Camps i Fabrès, 3-11, baixos 3a
► 18 h
Cineknitting: amb llicència per tricotar! Projecte de **Pride.**
Centre Cívic Vil·la Urània
► 20 h
Dijous clàssica: **Ingrid Cusidó**

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

piano.
Teatre de Sarrià
► 20 h
Primavera Coral: amb Orfeo Sarrianenc, cor Signum i cor jove de l'Orfeo Sarrianenc
Centre Cívic Pere Pruna
► 21 h
Barnasants: **Lynn Milanés i Miguelito Núñez.**
Sala Luz de Gas
c/ Muntaner 246

11 DIVENDRES

► 18.30 h
Projecte del documental: **Mes amis espagnols**, d'Adrien Bordone.
Centro Asturiano de Barcelona
► 20 h
Primavera Coral: amb Cor Sine Nomine, cor Trobada, En Clau Vocal
Centre Cívic Pere Pruna
► 20 h
Teatre: **La Farida Luminosa**, Josep M de Sagarra. També dissabte 12 i diumenge 13
Teatre de Sarrià

12 DISSABTE

► 11 h
Punts de llibre de flors, amb Lady Crochet.
Centre Cívic Vil·la Urània

DEL 14 AL 17 D'ABRIL

Tallers #EstàsON
Programació de tallers per a in-

fants i joves d'entre 6 i 12 anys de Biblioteques de Barcelona i Barcelona Activa: Maquetes voladores; Els secrets ocults de la ciència; Programació matemàtica; i Dissenyem el nostre videojoc.
Biblioteca de Sant Gervasi

22 DIMARTS

► 10.30 a 13 i de 17 a 19 h
XI Mercat d'Intercanvi de Llibres. També el dimecres 23
Centre Cívic Can Castelló
► 18 h
Presentació del catàleg de l'exposició: **"fer-ser no sé"**
Fundació Felícia Fuster

23 DIMECRES

► Tot el dia
Parades de llibres i roses, amb signatura dels autors, a tot Sarrià-Sant Gervasi
► 10 a 20 h
L'AV del Farró posa **parada de roses i llibres**, amb espectacle per a la petita canalla (matí, **'Blanc'** amb Umpalumpa, fins a 3 anys) i micro obert (tarda) **plaça Mañé i Flaquer**
Organitza: AV del Farró
► 11 a 13 h
Sant Jordi, als jardins de Vil·la Florida i a la biblioteca.
Narració: 'L'altra història de Sant Jordi', amb Vivim del cuentu.
Biblioteca de Sant Gervasi
► 16.45 a 19.30 h
Sant Jordi arriba! **Roses, dragons i dracs màgiques**
Centre Cívic Vallvidrera
► 17 a 20 h
Espai jove: **Sortim per Sant Jordi**
Centre Cívic L'Elèctric
► 17.30 h
Berenar de Sant Jordi
Llar Mn. Lluís Vidal
c/ Bigai, 12
► 20 h
Dimecres Sarrià Jazz i més: **Marga Mbande.** Igomà: La veu d'una llengua, el ritme d'una cultura.
Teatre de Sarrià

24 DIJOUS

► 10.30 h
QIGONG. Preparem l'energia

**DUET
CORTINES**

Serveis

- Cortines
- Tendals
- Tradicionals
- Coixins
- Paquetos
- Plaid
- Enrotllables
- Cobrellits
- screen/tèxtils
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

de primavera. Amb la Casa del Silenci.

Espai Putxet

► 10.30 h

Tanca els ulls i escolta

Vallvidrera, amb la XEAB.

També el dia 30 a Vil·la Urània

Centre Cívic Vallvidrera

► 16.45 a 19.30 h

Teatre d'ombres xineses

Centre Cívic Vallvidrera

► 17.30 h

Taller de punts de llibre

Casal de Barri Can Rectoret

c/ de la Via Làctia, 4

► 18 h

Esqueres: espectacle de

poesia i paraula, amb Marta

Mayoral Roca i Cristina Giménez Barrera.

Centre Cívic Vil·la Urània

► 20 h

Primavera Coral: amb Cor

Mossèn Lluís Vidal, coral Cora-

zonistas / La Pau, Sant Gervasi

gòspel friends

Centre Cívic Pere Pruna

► 20 h

Dijous clàssica: **Kebyart.**

V Cicle de Música de Cambra.

Teatre de Sarrià

25 DIVENDRES

► 16.45 a 19.30 h

Marcapàgines.

Centre Cívic Vallvidrera

► 17.30 h

Ser drac i dragona, mola!

A càrrec de Balenes Ballen

Casal de Barri Can Rectoret

► 18.30 h

Teatre: **Amor eterno**, amb Co-

lectivo Hartístico. Maria Cano

Gil (creació i dramatúrgia) i

Raquel Arnaiz Diego (direcció).

Centre Cívic Can Castelló

► 19 h

Luna Orleans. Intèrprets: Luna

Orleans, veu i guitarra; Guillem

Pérez, guitarra.

Centre Cívic Vallvidrera

► 19.30 h

Concert: **Manuel Sánchez,**

guitarra.

Jardí dels Tarongers

Taquilla inversa: 10 €

► 19.30 h

Sense Límits: **Projecte de**

dansa Isadora Duncan

Espai Putxet

► 20 h

Imperdible de divendres:

Open Mic d'Hivern.

Casa Orlandai

► 20 h

Primavera Coral: amb l'Aula

de cant del Putxet, la coral

Collserola i la coral I Dilettanti

Centre Cívic Pere Pruna

► 20 h

Teatre: Divinas presenten el

concert teatralitzat, **American**

Pie / The Day The Music Died.

També dissabte i diumenge.

Teatre de Sarrià

26 DISSABTE

► 8.45 a 17 h

Sortida geològica a la serra de

Collserola, amb Jordi Esgleas

Centre Cívic Vallvidrera

► 11.30 a 12.30 h

Atreveix-te amb els llibres:

Club de lectura infantil, amb

Anna Casals. De 8 a 12 anys

Biblioteca de Sant Gervasi

► 18 h

Noves espiritualitats per a

persones atees, amb la Cia.

Atzacac.

Centre Cívic Vil·la Urània

28 DILLUNS

► 17 a 19 h

Espai jove: **Fem les nostres**

espelmes

Centre Cívic L'Elèctric

► 18 h

Xerrada: **Un sol femení, una**

lluna masculina. Aborígens

australians, els primers astrò-

nomes, amb Carles Puig.

Centre Cívic Vil·la Urània

29 DIMARTS

► 17 a 18.30 h

Espai jove: **Naginata**, amb Leo

Pereira Zapata

Centre Cívic L'Elèctric

► 17 h

Xerrada: **Els tòxics a la llar**,

amb Kike Moreno.

Casal Sant Ildefons

► 17.30 h

Contacontes: **La cabra Serafi-**

na, amb Blai Senabre

Centre Cívic Can Castelló

► 19 h

La prèvia al teatre: **El favor**,

parlarem sobre masculinitat

amb Susanna Garachana i Jan

Garrido.

Casa Orlandai

► 19 h

Club de lectura. Cicle: **Veus**

indòmites de la poesia, de

la mà de Ricard Benach.

Casa del Silenci

► 19 h

Inauguració d'exposició: **De**

quin color són les roses a sa-

turn? Amb Montserrat Playà.

Centre Cívic Pere Pruna

30 DIMECRES

► 17 h

Conferència: **Female compo-**

sers matter! amb Irene Gomez

Cordero.

Centre Cívic L'Elèctric

► 18 h

Xerrada: **Magnetisme plane-**

tari, amb Albert Elias, físic.

Centre Cívic Vil·la Urània

MAIG

2 DIVENDRES

► 17.30 h

Renovem l'hort. Prepararem

l'hort per la temporada.

Casal de Barri Can Rectoret

c/ de la Via Làctia, 4

4 DIUMENGE

► 11 h

Mercat d'artesia i de puces.

Casal de Barri Can Rectoret

Amb l'AVV i Cultural El Sanatori

5 DILLUNS

► 20 h

Òpera entre bambolines:

Carmen, de G. Bizet.

Casa Orlandai

► 20 h

Maragall a casa

Biblioteca-Arxiu Joan Maragall

c/ Alfons XII, 79

6 DIMARTS

► 17.30 h

Activitat familiar: **Taller d'her-**

bari, amb Zero Waste. + 6 anys

Centre Cívic Can Castelló

► 18 h

Arguments contra els nous

transgènics: **Una fosca ame-**

naça, amb Miquel Vallmitjana.

Centre Cívic Vil·la Urània

VIST AL TWITTER

L'Associació de Drets Sexuals i Reproductius

(@associaciadsr)

Dos fronts, una mateixa ofensiva contra el dret a l'avortament. Com es relaciona un plenari de districte amb la criminalització a les clíniques d'IVE?

Sindicat d'Habitatge de Cassoles

(@SHCassoles)

Un altre abús del rendisme al barri. La família Marimon i Gayet es nega a renovar-nos el contracte de lloguer després d'intentar una pujada fraudulenta. Nosaltres tenim darrere un sindicat d'habitatge i no pensem marxar. Lluitem per unes condicions de vida dignes!

Miquel Buch

(@miquelbuch)

Avui al restaurant @cafedeparis_barcelona m'han anul·lat la reserva pel sol fet de no voler parlar castellà i mantenir-me parlant en català.

www.diarieljardi.cat

El més vist l'últim mes

1

Un centre d'acollida a persones sense llar de la Bonanova, al punt de mira de l'extrema dreta

2

Aquests són els 26 projectes de Sarrià - Sant Gervasi que arriben a la votació final dels pressupostos participatius

3

La mobilitat i la cultura popular, els protagonistes de les crítiques de l'oposició al ple de Sarrià - Sant Gervasi

scOts

ESPECIALISTES EN CORSETERIA
I MODA BANY

c/Arimón,6
08022 Barcelona
☎ 93 667 83 90
📞 698 254 271

ROSA FAIA

La mobilitat i la cultura popular, els protagonistes de les crítiques de l'oposició al ple de Sarrià-Sant Gervasi

© Ariadna Alcaraz

NATALIA AVELLAN

El veïnat de Sarrià - Sant Gervasi, el Govern del Districte i els representants dels grups municipals es van tornar a reunir durant el primer Consell Plenari de l'any, celebrat el 18 de març, a la seu del districte. La preocupació per la mobilitat i la falta de suport a la cultura popular van ser alguns dels temes més assenyalats per part dels partits de l'oposició.

El ple va començar, com és habitual, amb l'informe de la regidora del Districte, Maria Eugènia Gay, que va fer un repàs de les obres de millora i manteniment que s'estan duent a terme a Sarrià - Sant Gervasi. Entre elles, va destacar les del carrer Moragas, la Via Augusta, l'àrea de joc de la plaça Cardona i el trasllat de l'àrea de gossos de Piscines i Esports als Jardins del Doctor Hahnemann. També va comunicar que al febrer es va completar l'enderroc de l'edifici conegut com el Kubo, ubicat a la Bonanova, que passarà a ser de propietat municipal i es convertirà en una nova zona verda al districte.

Gay també va dedicar una part de la

seva intervenció als barris de muntanya - Vallvidrera, el Tibidabo i les Planes - on va explicar que s'està treballant per fer un espai commemoratiu del Tramvia de Vallvidrera. Així mateix, també va anunciar la construcció d'un mur al carrer Major del Rectorat, per tal de millorar la seguretat de la zona en casos de pluja. Durant l'acte, també es va aprofitar per acomiadar Ricard Soriano, qui ha estat el secretari de Sarrià-Sant Gervasi durant 21 anys, que es jubila. Tant les regidores com els consellers de tots els grups polítics li van fer un reconeixement i li van entregar un present.

Tot seguit, va ser el torn de paraula dels consellers. La primera a intervenir va ser Núria Satorra, la consellera portaveu d'Esquerra Republicana, que va celebrar tots els actes que ha acollit el districte durant aquest hivern, com les cavalcades de Reis, les festes de Sant Vicenç, el Carnaval, els actes al voltant del 8M i la inauguració de la Biblioteca J.V. Foix de Sarrià. Satorra també va aprofitar per lamentar la pèrdua de diversos veïns del

barri com Victòria Molins, Miquel Morera i el ciclista Hugo Fernández. "Ens cal regular, protegir i fomentar el transport sostenible a la ciutat. Ens hi va la vida", va recalcar Satorra. En aquest sentit, la consellera va recordar l'aprovació de la Taula de Mobilitat Escolar, la qual va proposar Esquerra Republicana i avui dia encara no s'ha posat en marxa. A banda, la republicana va denunciar l'ús minoritari del català a la ciutat i va anunciar que ERC ha elaborat un pla per enfortir la presència de la llengua en la restauració.

A continuació, Munsu Mompí, de BComú, va iniciar la seva intervenció carregant contra el Govern de Jaume Collboni. "S'ha entregat a la Barcelona que està en venda", va subratllar la portaveu. Tot i que va celebrar que "s'atreveixin" a fer una nova edició dels pressupostos participatius -impulsats durant el mandat de l'exalcaldessa Ada Colau- va lamentar que s'hagin descartat propostes relacionades amb els carrils bici. Així mateix, va recordar la importància de votar projectes presentats per les AFA's dels centres

educatius del districte. "Malauradament, repetim els 30 milions de pressupost, tot i que es va demanar augmentar-lo a 75 milions", va apuntar Mompí. La portaveu dels comuns també va aprofitar per demanar a Gay que proporcionés informació sobre el pla de barris i la nova escola bressol tan reclamada al districte, però totes dues peticions no van obtenir resposta de la regidora. Finalment, Mompí va agrair la nombrosa participació en les manifestacions feministes que van tenir lloc a Sarrià-Sant Gervasi en el marc del 8M.

En el seu torn, Albert Fernández, portaveu del Partit Popular, va animar el Govern municipal a incrementar el soterrament dels cables en diversos carrers del districte, especialment al barri de les Tres Torres i en zones com el carrer Moragas, on havia estat una qüestió molt reivindicada pel veïnat i també pels mateixos populars. També va recalcar la urgència de millorar la mobilitat al districte, mencionant les obres del carrer

Continua a la pàgina següent >

© Ariadna Alcaraz

Gremi de Carnissers, Cansaladers i Xarcuters de Barcelona.

8è Concurs Botifarra d'Ou, 2023:

1r Premi a la botifarra d'ou singular de Catalunya

3r Premi a la botifarra d'ou artesanal tradicional

xarcuteria

Tel. 93 200 39 48

WhatsApp. 620 362 420

Balmes 296 | 08006 BCN

ramon@hernandoxarcuter.cat

www.hernandoxarcuter.cat

- ▶ VEDELLA DEL PIRINEU
- ▶ POLLASTRE ECOLÒGIC
- ▶ CONILL DE FARIGOLA I ROMANÍ (Ull negre català)
- ▶ PORC FRESC DE LA VALL DE GES (Qualiporc)
- ▶ ELABORACIÓ ARTESANA D'EMBOTITS
- ▶ HAMBURGUESES FARCIDES
- ▶ BOTIFARRES FARCIDES
- ▶ PRODUCTES DE PROXIMITAT, km 0
- ▶ PÀRQUING GRATUÏT (Benzinera de Balmes)

Horari d'atenció de la botiga

Dilluns a divendres de 8.30 a 14 h, i de 17 a 20.30 h

Dissabte de 8.30 a 14 h

HERNANDO XARCUTER

© Ariadna Alcaraz

Balmes, el carrer Mandri i el carrer Muntaner. Així mateix, va qualificar la mobilitat del districte com a “caòtica”, el transport públic com a “deficitari” i els carrils bici com a “ideològics”. “En cap cas estem en contra dels carrils bici, però sí d’aquells que volen perjudicar la mobilitat”, va explicar Fernández. Finalment, el conseller popular també va aprofitar el seu torn per alertar a Gay sobre una problemàtica al voltant del trasllat de l’àrea de gossos de Piscines i Esports als Jardins del Doctor Hahnemann, un espai que pateix un fort desnivell. “Un cop traslladat, faltaria fer l’adequació necessària dels jardins”, va suggerir.

Junts per Barcelona va ser el darrer grup a intervenir. Ho va fer el conseller Pol Lloró amb unes declaracions contundents, en contra l’actuació del Govern municipal al districte durant els darrers mesos. “El temps s’atura a Sarrià-Sant Gervasi perquè els problemes estan encallats”, va expressar. El conseller va lamentar la falta de suport a la cultura popular i va assegurar que es va demostrar amb la darrera celebració de Sant Medir, en la qual el barri de Sarrià es va quedar sense cercavila a causa de la manca de participació. En aquest sentit, també va reclamar una casa de la cultura popular i l’esperada carpa pels Castellans de Sarrià. La darrera demanda va obtenir resposta de Gay, qui va assegurar

que la concessió de llicències ha retardat més del desitjable la construcció de la infraestructura. Pel que fa a la Biblioteca J.V. Foix de Sarrià -la qual va generar polèmica poc després de la seva inauguració-, Lloró va titllar “d’insuficients” els horaris d’obertura i de “discutible” la distribució de l’espai. Finalment, el juntaire va mostrar la seva preocupació per la “gran desatenció” de les zones verdes del districte.

Quines van ser les peticions dels veïns?

Abans d’iniciar-se el plenari, hi va haver un torn de preguntes del veïnat. L’estat del parc Sentmenat va ser una de les qüestions comentades. Alguns veïns van expressar la seva preocupació per aquest espai ubicat entre el barri de Sarrià i la carretera de les Aigües, una zona de pas de bicicletes de muntanya, on sovint es cometien actituds incíviques i no hi ha presència dels cossos de seguretat, segons va explicar un veí. Així mateix, en una altra intervenció, una veïna va transmetre la disconformitat davant les actuacions d’obra “agressives” que s’estan duent a terme al mateix parc perquè malmeten greument la natura.

A continuació, un representant de l’Associació Veïnal de Sant Gervasi-La Bonanova va aprofitar el torn de paraula per parlar del futur de la guingueta-bar

de l’exterior del Centre Cívic Vil·la Florida, que l’exregidor Albert Batlle va aprovar fa dos anys i encara no s’ha posat en marxa. Responent a la petició, Gay va anunciar que les obres de la rampa d’accessibilitat al bar es posaran en marxa el dilluns 24 de març. És un pas previ per recuperar l’espai.

Els Amics i Amigues del Parc de l’Oreneta, amb el suport d’altres entitats com l’Associació Veïnal de Sarrià, van traslladar la seva disconformitat amb els barracons que ocupen l’antic hort del Parc del Castell de l’Oreneta, on els veïns recentment van plantar un hort “simbòlic” en defensa d’aquest espai catalogat. Gay es va mantenir en la seva posició, reafirmant que les obres han estat traçades pels tècnics i les instal·lacions són provisionals.

Altres queixes traslladades al Govern del Districte van girar al voltant de l’estat del picicà de l’Avinguda Foix -on es va espatllar la tanca, la font i el sistema de reg-, els horaris de recollida de les escombraries al barri de Sarrià -que dificulten el descans dels veïns- i la necessitat de rehabilitar el carrer Sant Gervasi de Cassoles i la plaça Frederic Soler. Gay va assegurar que, de moment, no hi ha pressupost.

Quines proposicions es van debatre?

Que el Govern de Districte no doni per tancat el preacord i continuï negociant conjuntament amb les entitats veïnals, per tal de garantir la preservació de Can Raventós en la seva totalitat, com equipament i per a ús veïnal; alhora que consideri la protecció del jardí i l’arbrat com a part de l’entorn indissociable de la masia, ja protegida. La proposició, presentada per Esquerra Republicana, va ser aprovada amb els vots a favor de Junts, PSC i els republicans. Gay no es va mullar sobre la petició, però va insistir que la prioritat és “protegir al màxim” la masia.

Els ultres de Vox van plantejar la creació d’una oficina d’atenció a mares embarassades amb dificultats, amb les funcions d’oferir alternatives com el suport d’associacions a favor de la vida,

orientació per obtenir ajudes socials, i assessorament per part de l’administració pública. D’aquesta manera l’objectiu és reduir la xifra d’avortaments al districte de Sarrià Sant Gervasi. La proposició va ser rebutjada amb els únics vots a favor del Partit Popular i Vox, i va comptar amb respostes contundents per part de diverses polítiques del districte.

Instar al Govern del Districte a impulsar amb transparència i preservant els interessos de la ciutadania l’habitatge públic al districte en aquest mandat amb l’impuls d’un pla d’habitatge específic pel districte abans de tres mesos que inclogui allò ja anunciat pel Govern, com l’habitatge públic de Dalmases 63, però també l’impuls de totes les eines que el govern municipal té al seu abast, com són la previsió d’altres habitatges públics, la regulació del lloguer de temporada, la compra per tanteig i retracte, el suport a l’habitatge cooperatiu en cessió d’ús o les sancions per l’incompliment del 30% d’habitatge, entre d’altres. La proposició, presentada per BComú, va ser rebutjada, obtenint els únics vots a favor d’Esquerra Republicana, PSC i BComú.

Recuperar el Tramvia Blau en plenes condicions de seguretat, i presentar, dins dels tres mesos vinents, un projecte executiu que inclogui la infraestructura tramviària i un pla de millora de l’Avinguda del Tibidabo, consensuat amb l’Associació de Veïns Avinguda Tibidabo. La proposició, presentada pel Partit Popular, va ser aprovada per unanimitat.

Que el Govern municipal del districte convoqui abans del pròxim plenari ordinari previst pel mes de maig una reunió amb veïns, entitats i grups polítics per consensuar la remodelació i millora del carrer Sant Gervasi de Cassoles i fixar terminis per a l’execució de les obres, per tal que aquest carrer esdevingui l’eix central de la vida i el comerç del barri de Sant Gervasi i contribueixi a generar un nou entorn per a promoure la identitat i l’esperit del barri. La proposició, presentada per Junts i transaccionada amb el PP, va ser aprovada amb el suport de tots els grups polítics excepte Vox. ■

Ensenyament no reglat

KUMON, UN PETIT GRAN PAS EN LA SEVA MILLORA ACADÈMICA

Matemàtiques • Lectura • English

PROVA DE NIVELL GRATIS
Consulta'n les condicions al centre

KUMON CONNECT
Aprèn avui per crear el demà

Kumon Barcelona - Sant Gervasi-Galvany · 636 038 857

Aquests són els 26 projectes de Sarrià - Sant Gervasi que arriben a la votació final dels pressupostos participatius

@Ariadna Alcaraz

NATALIA AVELLAN

El veïnat de Sarrià - Sant Gervasi ja ha decidit quins seran els 26 projectes que es votaran a la fase final de la segona edició dels pressupostos participatius de l'Ajuntament de Barcelona, que es durà a terme del 12 al 17 de maig. Abans, però, aquests projectes seran revisats pels equips tècnics municipals per a concretar els detalls. Entre les propostes que han rebut més suport hi ha projectes de millora de la mobilitat, millores en parcs i jardins, equipaments de cultura popular i àrees de joc infantils. Finalment, una vegada escollida la llista definitiva de projectes, l'Ajuntament invertirà els 2,2

milions d'euros que pertocuen al districte i les propostes s'executaran entre el 2025 i 2027.

Totes les persones de 14 anys o més, empadronades a la ciutat, podran triar tants projectes com considerin oportuns. També podran votar els projectes d'un altre districte. La votació final es farà a través de la pàgina web decidim.barcelona, la qual va donar problemes d'accés durant les dues primeres jornades de la fase de priorització, a causa del volum de trànsit que es va generar. Al llarg dels darrers dies de votacions, la plataforma va registrar un total de 200.000 visitants. Enguany, també es

podrà votar presencialment i s'habilitaran diferents punts de suport a la ciutadania, repartits entre els diferents barris del districte.

Projectes seleccionats per a la fase final:

- Arranjament i pacificació de l'entorn escolar de 10 centres educatius al districte (prioritzada per la infància).
- Millores al parc Roig i Raventós (prioritzada per la infància).
- Escales mecàniques de la plaça Vallvidrera a la plaça Pep Ventura.
- Millora de l'espai exterior de l'escola Dolors Monserdà Santapau i del desert de Sarrià.
- Laboratori creatiu de trobada

intercultural i intergeneracional: Maker Space CFA Rius i Taulet.

- Ateneu popular a Sant Gervasi de Cassoles.
- Carril bici bidireccional als carrers Fontcoberta i Capità Arenas.
- Millores en l'espai de joc infantil i l'espai per a gossos al Parc del Putxet.
- Millores al parc Ferran Casablanques.
- Accés digne i segur al Parc del Putxet.
- Ampliar l'espai de joc infantil al parc Putxet.
- Millores per a la mobilitat dels vianants.
- Soterrar de les línies elèctriques aèries a les Tres Torres.
- Arranjar els espais infantils de Vallvidrera.
- Soterrar cables elèctrics a Vallvidrera.
- Plataforma única als carrers Gresolet i Carme Karr.
- Millora de la zona de jocs infantils a la plaça de l'Orient.
- Millora de la cruïlla entre Brusi i Sant Elies.
- Aula verda dins el Parc del Turó del Putxet.
- Millores d'equipament del Casal de Gent Gran Can Castelló, el Centre Cívic Can Castelló i els Jardins de Can Castelló.
- Rehabilitar els jardins de Vil·la Amèlia i Vil·la Cecília.
- Escales mecàniques a la Costa del Putxet.
- Remodelar i ampliar l'àrea per a gossos del carrer Manacor.
- Renovar, adaptar i millorar els jardins d'Elvira Farreras Valentí.
- Soterrar el cablejat aeri de telèfon i electricitat a les Tres Torres. ■

fes créixer el diari
El Jardí

Subscriu-te al diari dels barris de Sarrià, Sant Gervasi i Vallvidrera

Estefania Manzo

Más de 15 años de experiencia

CLASES PREMIUM DE PIANO Y VIOLÍN
Metodología dinámica, activa, innovadora y eficaz

CLASES A DOMICILIO, ONLINE o HÍBRIDAS

Niños y jóvenes de 4 a 18 años
Horarios para adultos disponibles

Preparación exámenes ABRSM y Trinity College

📞 679293771 📞 +447554854247
<https://estefaniamanzo.my.canva.site/>

De nit, si torno tard a casa,
no em sento del tot segura.
M'agradaria que hi hagués
més vigilància.

Susana, 45 anys, veïna de Barcelona

**Ampliarem els cossos de seguretat:
més de 25.000 mosses i mossos treballaran
amb la policia local. Un 28 % més d'efectius
per protegir-te. Volem barris més segurs.**

Generalitat de Catalunya

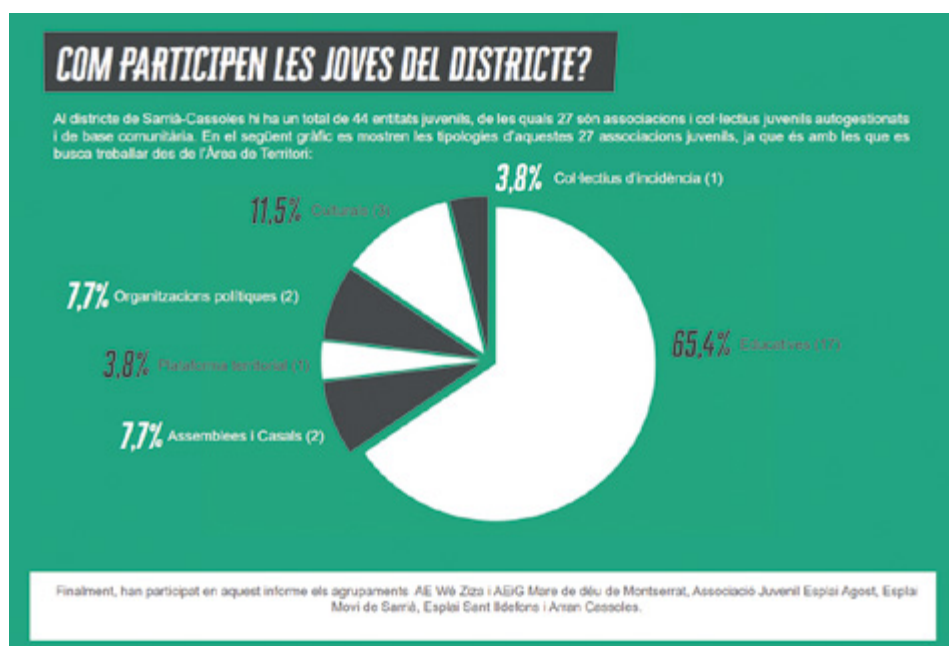
Escaneja aquest
codi QR i consulta
el Pla de Govern.

Generalitat
de Catalunya

El Govern de
Tothom

La falta d'espai continua sent el principal problema de l'associacionisme juvenil a Sarrià – Sant Gervasi

NATALIA AVELLAN

La falta d'espais dignes per a desenvolupar projectes continua sent un dels problemes principals als quals s'enfronten les organitzacions juvenils de Sarrià-Sant Gervasi, tal com recull l'informe elaborat pel Consell de la Joventut de Barcelona (CJB), el qual ha analitzat l'estat de l'associacionisme al districte. El treball ha estat elaborat de la mà del Centre de Recursos per Associacions Juvenils (CRAJ), AE Wé Ziza, AEiG Mare de Déu de Montserrat, Associació Juvenil Esplai Agost, Esplai Movi de Sarrià, Esplai Sant Ildefons i Arran Cassoles.

L'informe destaca que al districte hi ha un total de 44 entitats juvenils, 27 de les quals són autogestionades i de base comunitària, és a dir, que s'organitzen voluntàriament amb una finalitat

d'implicació col·lectiva a l'entorn i de transformació dels barris. D'aquestes 27 -analitzades més a fons-, desgranen que la major participació es fa a través d'entitats educatives (un 65,4 %), seguida d'organitzacions culturals (un 11,5 %).

De les sis entitats amb les quals han elaborat l'informe, només una afirma comptar amb l'espai adient per desenvolupar el seu projecte, l'Associació Juvenil Esplai Agost. En canvi, l'AEiG Mare de Déu de Montserrat, l'Esplai Movi de Sarrià i l'Esplai Sant Ildefons asseguren que l'espai que disposen limita el desenvolupament dels seus projectes. I per part d'Arran Cassoles i l'AE Wé-Ziza, la valoració és completament negativa, ja que afirmen no comptar amb l'espai adient per a dur a terme el projecte.

Respecte a la relació amb la comunitat, l'opinió està totalment dividida. La meitat de les organitzacions -l'AE Wé-Ziza, l'Esplai Sant Ildefons i Arran Cassoles- asseguren que la seva relació amb les altres entitats els permet una participació activa en la xarxa comunitària. En canvi, les altres tres organitzacions -l'AEiG Mare de Déu de Montserrat, l'Associació Juvenil Esplai Agost i l'Esplai Movi de Sarrià- asseguren no participar en els diferents espais d'acció ciutadana, perquè no volen o no poden prioritzar-ho.

Les principals demandes de les organitzacions juvenils

El CJB ha recollit les demandes de les organitzacions entrevistades amb una llista de cinc punts. La primera és garantir espais dignes per a l'associacionisme educatiu. La principal problemàtica, que afronten totes les organitzacions entrevistades -i la majoria d'entitats educatives de Sarrià-Sant Gervasi- és que comparteixen espais amb molts altres agents, la qual cosa no els permet "accedir lliurement al local".

Per això mateix, en la segona demanda, l'associacionisme juvenil reivindica la urgència d'establir un espai de joves autogestionat als barris de Cassoles i Sarrià. En aquest sentit, un grup de veïns de Cassoles ha impulsat una proposta en el marc dels pressupostos participatius d'enguany, sota el nom "Ateneu popular a Sant Gervasi de Cassoles". "Volem un casal o ateneu gestionat pel jovent del món associatiu del barri i obert a tothom", explica Encassolats, la plataforma d'entitats juvenils del barri.

L'informe també destaca la necessitat de donar suport i valorar l'associacionisme juvenil que organitza esdeveniments extraordinaris a la via pública. Segons han explicat les entitats entrevistades pel CJB, "no es proveeixen tots els materials requerits, es retallen els horaris de finalització, s'ofereixen localitzacions diferents de les sol·licitades o inclús no s'acaben concedint els permisos".

La quarta demanda gira al voltant de "l'auge del feixisme a l'espai públic", un tema que preocupa a les entitats del districte, especialment després dels episodis relacionats amb El Kubo i La Ruïna. És per això que demanen denunciar i acabar amb la impunitat del feixisme que es desenvolupa al districte.

Finalment, en relació amb l'obertura de la nova Biblioteca J.V. Foix de Sarrià, l'associacionisme educatiu demana que s'adaptin els espais i els horaris de l'equipament, per tal que sigui més flexible i s'ajusti a les necessitats del veïnat. A més, també proposa que es faciliti l'accés a la sala d'actes Carme Serrallonga i es posi a disposició de les iniciatives veïnals que vulguin trobar-se allà.

L'absència de la regidora Maria Eugènia Gay

Un cop reunides les principals necessitats de l'associacionisme, el CJB les havia de presentar a la regidora del Districte, Maria Eugènia Gay, el 4 de març. Tanmateix, Gay no va assistir a la reunió. Tot i això, durant la trobada amb l'equip de regidoria, es va arribar a compromisos al voltant de tres demandes de les cinc presentades. ■

La nostra passió és fer que les joies manifestin sentiments i que els sentiments es recordin amb joies.

Des del nostre establiment ens és molt gratificant poder ser partícips i acompanyar als nostres clients en aquest procés d'il·lusió i emocions.

C/ Salvador Mundi, Núm.2
Tel. 93 205 09 60
www.joyeriamarsansmaluquer.com

Gemma Rocío i els seus dos fills Jan i Biel jugant a jocs de taula amb els estudiants americans Erick i Alex.

PUBLIREPORTATGE

Obre les portes de casa teva al món: acull un estudiant internacional

CIEE Barcelona busca més de 100 famílies que vulguin viure una experiència cultural remunerada acollint estudiants nord-americans

Us agradaria viure un intercanvi cultural sense sortir de casa? CIEE Barcelona, líder en educació internacional, ha engegat una campanya per buscar famílies d'acollida per als programes d'estudiants de juny i juliol. Les famílies viureu un intercanvi cultural molt enriquidor, a més de rebre una compensació econòmica, i els estudiants venen amb moltes ganes d'aprendre de la cultura local i descobrir Barcelona.

I en aquest procés no estareu sols! CIEE Barcelona us acompanyarà des del primer moment, trobarà l'estudiant que millor encaixa amb vosaltres i us oferirà suport durant tota l'estada, tant per a qüestions pràctiques com per a qualsevol necessitat mèdica o incidència.

Els únics requisits per ser una família d'acollida són:

- Viure com a màxim a 45 minuts de Plaça Catalunya en transport públic.
- Disposar d'una habitació individual o doble amb finestra.
- Tenir ganes de viure un intercanvi cultural.

Si esteu interessats en ser una família d'acollida, podeu fer la vostra sol·licitud entrant a www.cieebarcelona.org/es/aloja-estudiante.

Si teniu dubtes, adreueu-los a bcnhousing@ciee.org.

Relacions llargues i duradores

L'experiència d'acollir estudiants internacionals genera vincles que deixen petjada. Moltes famílies mantenen el contacte amb els estudiants un cop acaba l'estada i n'expliquen històries entranyables.

Mònica Isabel, que fa més de 16 anys que acull estudiants, diu: "Ha estat una de les millors experiències de la meua vida! Encara rebo cartes d'estudiants anys després d'haver estat a casa meua, i quan tornen a Barcelona sempre venen a visitar-me. Alguns em diuen que soc la seva mare a Barcelona."

D'altres, és el primer cop que col·laboren amb CIEE i han descobert un món. La **Gemma Rocío** explica

que ha estat una experiència sorprenent i positiva, però a qui fa més gràcia escoltar és als seus dos fills, el Jan i el Biel, de 10 i 12 anys, que els ha encantat poder trobar nous companys amb qui jugar a bàsquet, rebre alguna ajuda amb els deures d'anglès i poder-los ensenyar la seva ciutat.

Sobre CIEE Barcelona

Des de la seva fundació, el 1947, el Consell d'Intercanvis Educatius amb l'Estranger (CIEE) ha estat una organització sense ànim de lucre dedicada a promoure l'educació i l'intercanvi internacional. La fundació va néixer en el context de la guerra freda i de tensions entre països amb l'objectiu de millorar les relacions internacionals i promoure la pau mundial.

Amb seu a Portland (EEUU), CIEE ha crescut fins a oferir més de 175 programes d'estudi a l'estranger en més de 40 països d'Europa, Àsia, Àfrica i Amèrica Llatina. Els programes d'estudi sempre es combinen amb activitats culturals i sortides que ajuden els estudiants a conèixer i adaptar-se millor a la cultura local. ■

CIEE Barcelona: 934 50 65 81
bcnhousing@ciee.org

Vox punxa en l'intent de criminalitzar el centre d'acollida de Cister

© Ariadna Alcaraz

© Ariadna Alcaraz

NATALIA AVELLAN

Malgrat l'extensa difusió a través de les xarxes socials i al darrer Consell Plenari del districte, la manifestació de Vox del passat 28 de març en contra el centre d'acollida de persones sense llar de Sant Gervasi, situat al carrer de Cister, només va aconseguir aplegar a una cinquantena de persones. El Centre Residencial de Primera Acollida de Sant Gervasi va estar al punt de mira d'entitats i veïns del districte, per l'intent de criminalització per part de l'extrema dreta. En horari de sortida de les escoles, va transcórrer de manera pacífica una doble concentració.

D'una banda, Vox va convocar una protesta a la plaça Kennedy. Els simpatitzants d'extrema dreta es van manifestar en contra de la feina municipal d'aquest centre, sota el lema: "Exigim el tancament del centre d'immigrants il·legals del carrer Cister". D'altra banda, a la convocatòria dels ultres la va precedir una concentració de suport impulsada per l'assemblea d'Arran de Sant Gervasi de Cassoles, amb la participació d'usuaris i treballadors del centre i veïns del barri, en total una trentena.

Fa 18 anys que el Centre Residencial de Primera Acollida de Sant Gervasi

acompanya persones en situació de sensellarisme que es troben en risc d'exclusió social. L'entitat serveix d'alberg durant unes setmanes. Originalment, l'espai només acollia dones i, més endavant, es va obrir també a homes. En tot cas, és cert que aquest no és un centre de migrants -al contrari del que apunta Vox-, sinó de persones que no tenen sostre, tinguin la procedència que tinguin. Aquesta mateixa idea és la que van recalcar en un comunicat la CUP, Arran i el Sindicat d'Habitatge de Cassoles: "És un centre que acull persones sense llar que es troben en risc d'exclusió en un sistema que les assenyala i les margina".

Fins aquesta convocatòria de Vox, que va anunciar el portaveu, Carlos Oliva, durant el darrer Consell Plenari de Sarrià-Sant Gervasi, des d'El Jardí mai s'ha rebut queixa alguna d'aquesta entitat. En aquest sentit, les plataformes populars del districte també van apuntar: "El veïnat mai ha percebut el centre com a conflictiu ni ha patit inseguretats arran de la seva presència al barri, però just ara, Vox ha convocat una manifestació demanant tancar-lo, creant un relat fals sobre la seva funció, generant un pànic social absurd". ■

El veïnat dels barris de muntanya impulsa un procés participatiu per consensuar un pla d'ús de la Buenos Aires

EL JARDÍ

El veïnat dels barris de muntanya de Sarrià - Sant Gervasi - Vallvidrera, el Tibidabo i les Planes ha iniciat un procés participatiu per consensuar un pla d'usos per a la Casa Buenos Aires, que permeti resoldre les necessitats del territori tot compaginant-ho amb les que l'Ajuntament de Barcelona pugui preveure en l'àmbit de ciutat. En els pròxims mesos, està previst que elaborin una proposta constructiva, innovadora, integradora i equitativa per presentar-la al consistori abans de l'estiu.

"Us animem a participar del procés d'escolta iniciat, per aprofitar conjuntament aquesta oportunitat única de guanyar la Buenos Aires per als barris", han transmès els veïns dels barris de muntanya a través de les seves xarxes. Per fer-ho, han preparat una enquesta i han dut a terme tres grups focals, celebrats el dilluns 31 de març (a les 18:30 h al Mercat Cultural de Vallvidrera), el dimarts 1 d'abril (a les 18:30 h al Centre Cívic l'Elèctric) i el dimecres 2 d'abril (a les 18:30 h al Casal del Rectoret).

Quina és la situació actual de l'edifici?

La Casa Buenos Aires va ser guanyada pel barri després d'un llarg període de reivindicació veïnal iniciat el 2020, quan un grup de joves van ocupar-la de manera pacífica per evitar que es convertís en un hotel de luxe en mans d'un fons inversor.

La protesta ha passat factura judicial a les persones implicades, però només l'acció conjunta de tots els barris va fer possible que l'Ajuntament fixés la mirada en l'edifici i forçés l'expropiació. El procés de reconversió de la finca en equipament no ha estat fàcil, però finalment, a finals de 2024, es va donar per tancat.

Actualment, el consistori té pensat ubicar-hi pisos dotacionals que donin una resposta temporal a l'emergència de l'habitatge, una necessitat imperiosa a la ciutat. No obstant això, els barris de muntanya defensen que la casa i el solar són "prou grans" per a pensar altres usos, que donin resposta a les necessitats d'un territori allunyat de la ciutat i amb "manances importants" de serveis públics. ■

Èxit rotund al 13è sopar de les Llenties Solidàries

CARLOS TICÓ

Des de fa uns anys, l'Escola Sant Ignasi de Sarrià acull el Sopar de les Llenties Solidàries, un esdeveniment benèfic organitzat anualment pel Centre Sant Jaume de la Fundació Carles Blanch, una ONG que acompanya els processos socioeducatius d'infants, joves i famílies de Badalona en risc d'exclusió social.

El mes de febrer va tenir lloc la 13a edició, i va suposar un rècord absolut d'assistents. L'escola va reunir 761 persones en una nit plena de solidaritat i complicitat. Gràcies a la generositat de tots els assistents i col·laboradors, aquest any s'ha aconseguit recaptar més de 25.000 euros, els quals es destinaran a continuar acompanyant els usuaris del centre badaloní. ■

LA SARRIANITA

Restaurante Argentino en Sarrià

En La Sarrianita, cada plato es un viaje a la esencia de Argentina. Carnes Angus asadas al punto justo, vinos que realzan cada sabor y un ambiente donde cada detalle está pensado para que disfrutes sin prisas. No hace falta cruzar el Atlántico para sentir la calidez de nuestra tradición: estamos en el corazón de Sarrià, esperándote para compartir lo mejor de nuestra mesa.

Comparte momentos

Descubre sabores

Reservas: (+34) 603 926 792 | lasarrianita.es - @lasarrianita_bcn | Carrer de Benet Mateu, 59, Sarrià

Residencial Augusta Park

C/ Copèrnic, 30-32
08021 Barcelona
93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com

**Garantia de
seguretat
Covid-19**

Residencial Bellesguard Park

C/ Veleta d'Arquer, 30-34
08017 Barcelona
93 254 05 70
reservas@bellesguardpark.com

- Test antígens ràpid
- Sistemes d'higiene
- Programes de vacunació
- Controls de nous residents
- Programes de visites familiars

Un servei residencial de luxe ★★★★★

- Servei sanitari
- Piscina d'hidromassatge
- Animació sociocultural
- Perruqueria
- Restaurant amb cuina pròpia
- Servei religiós

Vincles, els grups de conversa per a nouvinguts que fomenten l'ús social del català: “Vull estar integrada i poder relacionar-me”

NATALIA AVELLAN

Ara intento parlar més en català quan vaig a comprar”, explica la Carla Paravicio mentre es posa la jaqueta per recollir el seu fill de l'escola i marxar cap a casa. Cada dimecres i divendres de 16 h a 17 h es reuneixen a l'Escola Peter Pan un grup de pares i mares estrangers que s'han proposat aprendre català per voluntat pròpia. Per fer-ho, participen en els grups de conversa per a adults impulsats per Òmnium Cultural, en el marc del projecte Vincles de Sarrià - Sant Gervasi.

El menjador d'aquest centre educatiu ubicat al carrer de la Immaculada no és l'únic punt de trobada per a voluntaris i nouvinguts, que també es reuneixen a l'Escola Reina Violant i, des de fa un parell de setmanes, a l'Escola Nausica. Així mateix, la Casa Orlandai també serveix com a espai de diàleg, on, setmanalment, acudeixen moltes persones migrants del centre d'acollida Sant Joan de Déu Serveis Socials, situat uns metres més enllà, al mateix barri de Sarrià.

En aquest sentit, des del dimecres 2 d'abril, Vincles de Sarrià-Sant Gervasi col·labora amb el Centre Assís, on s'ha impulsat un grup de conversa amb quatre nous voluntaris. Ubicada a la Via Augusta, aquesta entitat ofereix acompanyament a persones sense llar. Per part del centre, la proposta ha estat molt ben rebuda, ja que la demanda més popular entre les dones sense sostre acompanyades per l'entitat és poder fer cursos de català, per aprendre i millorar tant la parla com l'escriptura.

Enfortir el teixit social a través de la llengua

Vincles és una iniciativa creada per Òmnium Cultural amb l'objectiu de multiplicar els espais de vinculació, conversa i aprenentatge informal del català, per tal

d'aconseguir que no hi hagi cap persona que vulgui aprendre o practicar la llengua i no tingui on o amb qui fer-ho. En una societat travessada per la desigualtat, la xenofòbia i el racisme, Vincles pretén revertir la gran manca d'oportunitats d'interacció en català i, alhora, potenciar l'ús social de la llengua. “Busca crear uns llaços més enllà de la conversa, de manera que aquesta gent s'integri en la cultura i la societat”, explica Adrià Soler d'Òmnium Cultural, l'encarregat de gestionar el projecte de Vincles a Sarrià - Sant Gervasi.

Més enllà de construir un sentiment de pertinença col·lectiva, el projecte també contribueix a l'enfortiment del teixit social i cultural dels barris. En concret a Sarrià - Sant Gervasi, la iniciativa es va impulsar a partir del novembre de 2024. Un mes abans, al llarg de l'octubre, es va dur a terme la formació dels voluntaris, a càrrec d'Òmnium Cultural, per a estandarditzar els processos i ensenyar els protocols a tenir en compte, per exemple, a l'hora de trencar el gel a l'inici de cada trobada. Òmnium ofereix dues sessions de formació per a cada nou acompanyant i dues sessions més de seguiment i avaluació. En elles, també es posa sobre la taula l'estat actual de la llengua catalana, per a agafar perspectiva i comprendre la contribució que té la iniciativa en la integració de les persones estrangeres i migrants.

Lluny del model acadèmic, les proves de nivell i la gramàtica tradicional

Cada grup de conversa està integrat, generalment, per una desena d'aprenents i dos acompanyants catalanoparlants, que s'encarreguen de dinamitzar el diàleg. A les sessions regeix l'espontaneïtat. Des d'Òmnium Cultural s'ofereixen materials per treballar, però a la pràctica, els voluntaris adapten la interlocució de manera natural,

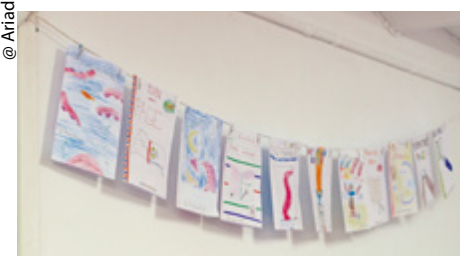
segons les necessitats pràctiques dels assistents. És a dir, qualsevol dubte lingüístic que els hagi sorgit en el transcurs d'una escena quotidiana -al transport públic, als comerços, a casa o, fins i tot, a la feina- pot ser debatut en una de les trobades setmanals. “Depenent del perfil de gent que ve i el seu nivell sociocultural, la conversa va per un lloc o per l'altre. Per exemple, avui hem acabat parlant de què vol dir que una cosa sigui entretinguda”, explica el Jaume, voluntari a Casa Orlandai.

A banda, puntualment, el diàleg gira entorn de les tradicions, les festivitats i la cultura catalana, per exemple, en dates assenyalades com Nadal, Sant Jordi, Carnestoltes i la Castanyada, entre d'altres. En un intercanvi enriquidor per a tothom, els aprenents estrangers també expliquen les tradicions i costums propis del seu país d'origen. “La cultura és un bon substrat sobre el qual es desenvolupa la llengua”, recalca Soler.

Independentment de cap a on fluctuï la conversa, el que diferencia Vincles d'altres iniciatives que fomenten l'aprenentatge de la llengua és l'alt grau de llibertat i el caràcter informal, que facilita l'enfortiment de l'ús oral. “A mi no m'agrada que algú em forci i m'obligui a parlar una altra llengua, per això aquestes iniciatives són tan positives”, assegura Pedro Santos, aprenent italià que participa en el grup de conversa a l'Escola Peter Pan. En especial, la familiarització amb el vocabulari col·loquial, usat per la majoria dels catalans, és el que permet crear vincles amb l'entorn amb més facilitat.

Aprendre català en una ciutat on cada vegada se'n parla menys

L'assistència continuada a les sessions permet obtenir un certificat de llengua catalana, la qual cosa es tradueix en un increment de les oportunitats laborals. Tanmateix, la majoria dels assistents s'apunten als grups de conversa empesos per l'afany de socialitzar i poder accedir a un àmbit de desenvolupament lingüístic

fora del marc acadèmic. Ja que, a causa de la segregació i les desigualtats actuals, aquests espais de trobada no es donen de manera natural.

Molts dels estrangers i migrants que participen en les reunions asseguren que no estan acostumats que s'adrecin a ells en català a l'espai públic i, en conseqüència, no tenen oportunitats per a practicar-lo. “Visc aquí ja fa nou anys, el meu fill va néixer aquí i parla català, aleshores jo vull estar integrada en la cultura i poder relacionar-me, crec que és molt important”, destaca Caterina Belligoni, aprenent a l'Escola Peter Pan. Amb aquesta idea coincideixen la resta dels presents, que asseguren que cal “normalitzar” l'ús del català, tant a casa com a fora. “Ho recomanaria a tots els meus amics que viuen a Barcelona, perquè és molt divertit, no és com anar a classe”, conclou Belligoni.

El sentiment de pertinença es tradueix en una participació activa en la comunitat del barri, el districte i la ciutat. Vincles de Sarrià - Sant Gervasi permet difondre la llengua catalana com a eina de cohesió i símbol d'identitat i d'integració. ■

29a Mostra COMERÇ SANT GERVASI

dissabte
de 10 a 21 h

31
maig
2025

carrer MUNTANER
entre C/Bisbe Sivilla i rda. Gral. Mitre

organitza:

col·labora:

Aigües de
Barcelona

BARCELONA
COMERÇ

amb el suport de:

Ajuntament de
Barcelona

Districte de
Sarrià - Sant Gervasi

www.barnavasi.com / [@eixsantgervasi](https://twitter.com/eixsantgervasi)

“Fer castells és un petit miracle”

Conversa amb EDUARD NOVELL i DANI ORTIZ, cap de colla i president dels Castellers de Sarrià

@Silvia Molina

Ens trobem una tarda a la Casa Orlandai. No porten faixa ni camisa grana, però duen posat el somriure d'algú que està a punt d'explicar-te el seu projecte més preuat. Són Eduard Novell, el cap de colla dels Castellers de Sarrià, i Dani Ortiz, el seu president, i tots dos comencen el seu primer mandat al capdavant de la Junta Directiva.

ANA RUBIÓ JIMÉNEZ

Com descriuríeu la sensació de fer un castell en una diada?

EDUARD: Fer un castell a plaça és una recompensa emocional.

DANI: És molt personal i cadascú té la seva experiència i, així i tot, l'èxit sempre és col·lectiu.

EDUARD: És el resultat de moltíssimes hores, visibles i invisibles; una mostra que la feina està ben feta.

DANI: Per qui no ha fet mai castells, és una pregunta típica: i contra els altres, què? Hi haurà colles que ho veuran diferent, però nosaltres competim contra nosaltres mateixos i els nostres objectius. És una experiència molt genuïna: intentem superar-nos tots junts, amb el físic i les habilitats que tinguem.

D'on neix el vostre interès pel món casteller? I pels Castellers de Sarrià?

DANI: El meu és un cas típic de família en què qui primer descobreix la colla és la meva filla petita. A casa no érem de tradició castellera, però ella va insistir de tal manera que un dia la vam portar a veure un assaig i li va agradar molt. Tot i això, pensàvem que ja se'n descuidaria, però no va ser així,

sinó que va continuar insistint i s'hi va unir el germà; finalment van quedar-se a la colla.

EDUARD: Els meus cosins sempre han fet castells i jo des de petit que he anat a plaça. Durant l'adolescència, vaig estar dos anys a la colla de Gràcia: a una altra colla, però va arribar la universitat i vaig decidir deixar-ho. Ara farà tres anys i mig, un amic de Sarrià em va parlar d'una colla petita al barri i m'hi vaig unir.

DANI: Jo vaig portar els fills a assaig durant un temps; en un inici, només els acompanyava, però després t'hi vas posant, voltes, ajudes, t'hi quedes una estona... T'hi trobes bé i quan no te n'adones ja duus la faixa posada i ets al mig ajudant a fer pinya.

Dins del món casteller, unió i cooperació són dos valors indispensables i aquesta combinació enriqueix, no només la colla, sinó a tot el seu entorn.

DANI: Aquest és un dels propòsits explícits de la colla. Nosaltres fem castells, sí, però ahora treballem per construir i potenciar el teixit veïnal. Modestament, ajudem a fer que el barri sigui més viu i això penso que és un valor molt important malgrat que els nostres amics del districte no

sempre ho veuen: Modestament, donem vida al barri, articulem un projecte inclusiu i per a totes les edats. Això penso que té un gran valor social, malgrat que els nostres amics del districte no sempre ho veuen de la mateixa manera.

En aquest sentit, a més a més de fer castells, com a colla teniu diverses línies d'acció; quines són les iniciatives que voleu potenciar durant el vostre mandat?

DANI: Per una banda, continuem treballant en la 'Xarxa empetxinada', un projecte que busca convidar el comerç de proximitat del districte a ser membre actiu de la colla. No cal que facin castells forçosament, sinó que el nostre desig és generar una mica de capil·laritat de botigues vinculades a la colla. Per l'altra, volem continuar col·laborant amb entitats que treballin en l'àmbit d'immigració per oferir l'espai de la colla a persones novingudes.

La colla com a espai de socialització té molt de potencial.

DANI: Exacte, la colla és un espai privilegiat per poder oferir una acollida a aquelles persones que no tenen família ni amistats a la ciutat, ni coneixen l'idioma.

Què us ha portat a presentar la vostra candidatura?

EDUARD: Jo soc una persona que o m'hi foto o no m'hi foto. No sé, les mitges tintes no les porto bé.

O soc cap de colla o no soc casteller.

“

Volem convidar el comerç de proximitat del barri a ser membres actius de la colla”

“

La colla és un espai privilegiat per poder oferir una acollida, un punt de referència, a aquelles persones que, quan arriben, no tenen família ni amistats a la ciutat, ni coneixen l'idioma

EDUARD: No, tampoc (*riures*), però vinc a tot o no vaig a res, i des del dia u vaig anar a tots els assajos i a totes les actuacions: des del primer dia. Llavors, segons això, acabes tenint més presència a la colla. Primer, vaig entrar a l'equip de pinyes, on ens encarreguem de col·locar a tothom.

Tothom té un lloc fix en un castell?

EDUARD: Sí! Això és una cosa que no se sap, però si en un assaig som 120 persones, totes elles tindran la seva posició exacta.

Quina feinada...

EDUARD: No ho negaré pas. Doncs això, jo estava a l'equip de pinyes i abans d'acabar la temporada, quan l'Edu i el Jordi -antics caps de colla- van comentar que ja no seguirien, la gent se'm començava a apropar i em deia: què, tu què? T'hi poses o no t'hi poses? I m'hi vaig posar.

DANI: Si hagués de fer una aportació tècnica, jo no en tinc el perfil, però amb els reptes que tenim en aquest moment: el local, la carpa... dins de la junta sí que puc aportar. De fet, encara no ho hem dit cap dels dos, però som l'única colla de Barcelona que no tenim espai d'assaig, ja no diré només local, sinó que no tenim sostre: El meu perfil

no és tècnic però, en canvi, sí que puc contribuir als grans reptes de la colla: el local, la carpa, l'arrelament al barri... De fet, cal subratllar que som l'única colla de Barcelona que no tenim espai d'assaig, ja no diré només local, sinó que no tenim sostre.

EDUARD: Si plou, no podem assajar. Sort n'hem tingut de l'escola Frederic Mistral, que des dels inicis ens cedeix el pavelló, però ara se'ns ha quedat petit: Frederic Mistral - Tècnic Eulàlia.

Per resoldre aquesta problemàtica, fa més d'un any que l'Ajuntament de Barcelona va acceptar ubicar temporalment una carpa, al solar municipal que hi ha a tocar de l'estació dels FGC de Sarrià; en quin estat es troba la instal·lació?

DANI: Ara per ara, és un dels temes més punyents. La previsió era que començaríem el 2025 assajant a la carpa; amb sostre, menys fred, sense pluja i sense

@Silvia Molina

haver de carregar tot el material amunt i avall. De moment, el termini s'està allargant i, tot i que ho hem explicat molt, no sabem si a Districte acaben de ser conscients que, per a nosaltres, cada dia que passa, sobre-tot a l'hivern, ens costa molt.

Com afecta el desenvolupament de la colla la falta d'un espai digne on assajar?

DANI: És un sobreesforç en tots els sentits. A més, haver de dir que ets una colla nòmada, molta seriositat no dona. Tot i això, sempre hem dit que no volíem que aquesta precarietat fos excusa de res. Màxima auto-exigència. Però és veritat que per continuar evolucionant necessitem imperiosament una seu.

EDUARD: També cal dir que igual de precaritzades que estem nosaltres, també ho estan la resta d'entitats de cultura popular i això acaba afectant el tipus de socialització que hi ha al barri.

Quines altres prioritats teniu durant aquest mandat?

DANI: Per un costat, consolidar el fort creixement dels últims anys en castells, en dinàmiques de la colla i en presència al barri i, per l'altre, incrementar el nombre de castellers i castelleres de la colla per passar

dels 160 als 200 membres actius.
EDUARD: I amb aquestes 150 o 200 persones, tenir castells nous a plaça.

Actualment, quin és el vostre castell límit?

EDUARD: L'any passat vam tancar el nostre castell límit carregant la torre de 7 durant la Festa Major de Sarrià. Carregant-la. El fet de carregar és un èxit, perquè és el camí a aconseguir descarregar aquest castell, però se'ns va quedar l'espina.

DANI: És un castell molt difícil, eh.

EDUARD: És extraordinàriament difícil. És una torre de 7 i és la porta d'entrada als castells amb folre, que és un altre paradigma dins el món casteller. Més enllà d'això, fer el salt als 8 pisos. És complicat, però s'estan fent bé les passes. Ja des de la candidatura anterior es va fent molta feina per aconseguir-ho. (...)

Això és un tema, els egos aquí existeixen, però els hem de deixar de banda. La nostra candidatura està treballant per unes coses que no assolim, això és una cosa que hem de tenir claríssima. No ho estem fent per nosaltres, ho estem fent per la colla. I si d'aquí no sé quants anys, volem veure castells de nou dels Castellers de Sarrià, ara hem

de començar a fer feina en aquesta direcció.

Quin diríeu que és el vostre repte personal en aquest mandat?

EDUARD: El meu serà mantenir el cap fred, quan el cor em demani insistir. I aprendre a llegir la colla com a conjunt de més de 100 persones, de manera que pugui prendre les decisions correctes pel bé del grup.

DANI: Tenir l'habilitat de minimitzar els conflictes i intentar resoldre'ls o canalitzar-los perquè les coses vagin fluïnt de la millor manera possible i amb les mínimes tensions possibles.

EDUARD: I de cara al barri, aconseguir que totes aquelles persones de Sarrià, a qui potser algun cop els ha passat pel cap fer castells, es vegin amb la valentia i la tranquil·litat de venir un dia a provar-ho.

I per anar tancant, què li diríeu al vostre jo d'aquí a dos anys?

EDUARD: Segurament que ho hagués gaudit més, no?

No, home!

EDUARD: (Riures) Més encara, segur que ho gaudeixo moltíssim! Però que no tingui pressa. Per a res. Que el fet de ser cap de colla i tenir un equipàs, amb una sots cap de colla, que és la Judit, i tot un equip tècnic,

Si d'aquí no sé quants anys, volem veure castells de nou dels castellers de Sarrià, ara hem de començar a fer feina en aquesta direcció

Dimecres 18.15h Plaça del Consell de la Vila

Divendres 19h Escola FMTE Sarrià (JV. Foix, 83)

que no em corri l'ansietat a dins de voler demostrar res fora de temps.

DANI: Jo també diria saber gaudir, valorar i no perdre la capacitat de meravellar-nos. Una colla és un microcosmos molt complex, que a més a més funciona voluntàriament, on tothom té el seu encaix. Quan penses en les edats que hi ha, en els perfils, i que tots treballen conjuntament, amb una regularitat, amb una disciplina, amb un calendari... tot plegat és un petit miracle. ■

P1-P2 Llar d'infants Sant Ignasi Com a casa!

Contacta'ns i vine a veure la teva llar
93 602 30 00 / info.santignasi@fje.edu
www.santignasi.fje.edu

Amb
el suport

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació

Diputació
Barcelona

JESUÏTES Sarrià
Sant Ignasi

Jesuïtes Sarrià - Sant Ignasi és un centre concertat per la Generalitat de Catalunya en els ensenyaments de: Infantil (P3, P4 i P5), Primària i ESO.

EL RACÓ DE LA ROYO

Publicitat amb propòsit: i si les marques també fessin barri?

MARTA ROYO

Vivim temps estranys. Temps de contradiccions, de drets molt sabuts i de deures força oblidats. Temps en què el respecte pels altres –i pel que és de tots– sembla haver desaparegut de l'educació bàsica. I mentre això passa, la publicitat continua vivint atrapada en la seva eterna

dicotomia: pot ser part del problema o part de la solució. La publicitat (i el màrqueting) crea o resol necessitats.

Com a eina de comunicació de masses (per això es considera una ciència social), la publicitat té una força inqüestionable per moure comportaments, canviar hàbits i despertar consciències. Quan es fa bé, quan s'aplica com una veritable ciència social, pot tenir un impacte positiu immens. Però cal voluntat, intel·ligència i, sobretot, propòsit.

A Sarrià – Sant Gervasi tenim exemples de petits miracles que han nascut d'estratègies comunicatives ben pensades: comerços que han sabut reivindicar el comerç local amb campanyes que posen cara i nom als botiguers de tota la vida; escoles que han treballat valors com la sostenibilitat o la convivència amb campanyes internes dignes de marques multinacionals; iniciatives veïnals que han connectat millor que moltes accions institucionals.

Fa uns mesos, per exemple, una associació de famílies del barri va impulsar una campanya visual molt potent a les escoles per promoure el respecte als espais comuns del parc de Santa Amèlia. O la iniciativa de diversos comerços del Mercat de Sarrià que van fer una campanya conjunta per promoure l'ús de bosses reutilitzables, amb el lema "Porta-la, no en demanis una altra".

Però també hi ha assignatures pendents que reclamen accions decidides. Quantes vegades hem vist bosses d'escombraries abandonades fora d'horari, o deixades al lloc equivocament del porta a porta? Quants gossos deslligats campen pels carrers sense control, deixant a més a més el seu rastre sense que ningú el reculli? Quantes vegades ens hem indignat al transport públic per conductes incíviques que ningú sembla aturar?

Tot això ens interpel·la com a ciutadans. Però també hauria d'interpel·lar les marques. Per què no utilitzar la seva capacitat d'influència per educar, per sensibilitzar, per construir una societat més cívica?

Us imagineu una campanya de barri impulsada per una marca amb arrel local –una cadena de supermercats, una empresa de neteja, una marca de moda urbana, un centre educatiu o una autoescola– que promoguis bones pràctiques en la convivència urbana? Que parlés clar, amb creativitat, però també amb responsabilitat. Que ens recordés, per exemple, que la llibertat d'un s'acaba on comença la de l'altre.

I si l'administració no ho fa (que és qui hauria de fer-ho), que ho facin les marques. Ja n'hi ha algunes que ho estan fent en altres contextos: des de campanyes per reduir l'ús del plàstic fins a iniciatives per fomentar la salut mental. Per què no portar aquest esperit transformador als carrers dels nostres barris?

Hi ha molt a fer i moltes causes a abraçar. La publicitat no ha de ser només una eina per vendre. Pot –i hauria de– ser una eina per construir.

I ara el repte queda llençat: qui s'anima a fer barri amb la seva marca? ■

MARTA ROYO ESPINET ÉS PUBLICISTA I CEO DE MOSAIKING COMUNICACIÓ.

EL RADAR DE SARRIÀ

A Sarrià el temps també és or

MIQUEL SAUMELL

Truco al CAP Sarrià per fer-me una analítica que el metge m'ha demanat. Des de fa cinc anys (pandèmia Covid-19) cal demanar hora per a qualsevol gestió, és un sistema establert per l'administració per atendre el ciutadà. Alguns organismes ja estan eliminant aquesta mena de maltractament, però els CAP encara no.

Fins que no t'agafen el telèfon passen 8 minuts i 40 segons. Mentrestant, et tenen entretingut amb una musiqueta pesada, i et van recordant la possibilitat de contacte via web. La web La Meva Salut és un bon exemple de com no hauria de ser una web pública, pensant en el públic que l'ha d'utilitzar; tots coneixem persones grans i no tan grans incapaces de fer-la servir sense ajut extern. Es podrien dir moltes coses sobre el seu disseny i funcionament, però com que els seus responsables són ben conscients de la baixa qualitat de l'eina, ho deixo aquí.

La persona que finalment m'agafa la trucada em dona hora per a quinze dies més tard, afegint que no té una alternativa més ràpida. És una espera que en el meu cas no té importància perquè no és urgent, però en altres casos no cal ser un expert per titllar d'excessiva una espera de dues setmanes per fer una extracció.

No em queixo pels 15 dies d'espera, però sí per un sistema telefònic pervers que permet tenir el client esperant ser atès molt més temps del que seria raonable. Si al CAP fan una trentena d'extraccions al dia, això vol dir que la suma de les esperes perquè t'agafin el telèfon equival a la pèrdua de mitja jornada laboral cada dia. Quan demano a la persona que m'atén que transmeti la meua queixa als responsables del servei, em contesta que no ho pot fer. Afegeix que quan és ella la que ha de contactar amb el seu CAP també la fan esperar molt, com volent donar a entendre que aquestes esperes són normals. És evident que confon que sigui habitual amb què sigui normal, ja que de normal no en té res.

Com a justificació per negar-se a transmetre la meua observació a qui correspongui em diu que, si ho hagués de fer, amb totes les queixes que rep cada dia, que són moltes, "es tornaria boja" (textual). I deixant molt clar que ella no ho farà, em suggereix que tramiti la queixa jo mateix via web. Li dic que no tinc gens d'interès en el fet que es torni boja, i que així ho faré —això estic fent amb aquest escrit—, però també hi afegiré que la persona que m'ha atès no m'ha volgut acceptar una queixa més que raonable.

Soc un ferm defensor de la medicina pública, però no m'agrada que alguns aspectes del tracte amb el ciutadà no funcionin bé. Perdre mitja jornada laboral al dia perquè agafin el telèfon a 30 persones equival a la pèrdua de tres jornades senceres en una setmana, o 13 dies al mes perduts només per fer el primer pas, és a dir, perquè t'agafin el telèfon. Si el responsable d'aquest desgavell llegeix el meu comentari, no dubto que complirà amb la seva obligació i intentarà resoldre-ho. I si no es veu capaç de fer-ho, potser demanarà que una altra persona més capaç ocupi el seu lloc. ■

MIQUEL SAUMELL ES DEDICA AL COMERÇ EXTERIOR

SALUT I BENESTAR

En quin percentatge ens afecta el Fengshui?

GLÒRIA VILALTA

Durant tots aquests anys en el món de l'harmonització d'espais per millorar la salut i la serenitat (aviat 14 anys!), m'he trobat amb tota mena de reaccions sobre aquest tema.

Cada vegada tinc més clar que les creences marquen la nostra vida d'una manera molt important. Es diu que els nostres pensaments, emocions i accions estan determinats en gran part pel nostre inconscient. Per tant, tot allò que hem anat "rebut" en el passat ha anat conformant el que estem fent com a adults. I aquí cal afegir també tota la nostra història com a humanitat: viure en coves, protegir-nos de les feres i caçar per trobar aliment. S'entén aleshores que no acabem d'entendre racionalment bona part del nostre comportament i les nostres reaccions. I tampoc el Fengshui.

Quan diem que cal buscar un lloc que et faci sentir protegit, com no tenir una porta just darrere on seiem, per exemple, pot semblar una exageració. Ho és si ho mirem amb ulls d'adult racional, però no ho és per a un infant o per al nostre inconscient, que en el nostre cervell reptilià té memòries de supervivència i demana protecció.

El Fengshui és una eina que s'ha anat construint a base de l'experiència i de l'observació de persones sàvies i connectades amb l'entorn. Això ha permès conèixer uns patrons, unes lleis que es repeteixen i, per tant, es prenen per vàlides.

Que siguin 100 % vàlides o només un 10 % dependrà de la persona; de la seva sensibilitat, de la seva història i les seves experiències, de com és i del que fa.

En Fengshui diem que l'home té tres sorts: la del Cel, la de l'Home i la de la Terra. Sigui on sigui on vivim (el Fengshui) i què ens porta el Cel (què hem vingut a viure o desenvolupar), nosaltres creem també la nostra sort.

Per tant, el Fengshui ens afecta? Sí, i tant. Determina la nostra vida? No al 100 %, però sí en una part, en una tercera part, que podem incrementar o disminuir amb la nostra sort: les nostres creences, pensaments, emocions i accions. ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HÀBITAT, FENG SHUI I BENESTAR PERSONAL

Una breu però completa història dels caputxins a Catalunya

JESÚS MESTRE

Fra Valentí Serra de Manresa ens regala amb un llibre molt treballat: *Quatre segles de vida caputxina* (1578-1968), publicat el mes de març per l'editorial Morera, a la col·lecció Just a temps. És un regal perquè per a una persona amb un coneixement d'abast enciclopèdic sobre l'orde dels caputxins, com és el cas de fra Valentí, sintetitzar la seva història en poc més de 200 és una proesa. Però ens deixa un volum de molt bon llegir i que abasta des de l'arribada dels primers framenors caputxins a

Catalunya fins a la publicació de les constitucions el 1968, arran del Concili Vaticà II.

És una història llarga i apassionant, molt vinculada a l'evolució de Catalunya i Europa al llarg d'aquests quatre segles. Així, d'una manera o altra, els caputxins viuen en primer pla la majoria dels grans conflictes, des de la Guerra de Separació o dels Segadors fins a la Guerra Civil espanyola. Fra Valentí dona noves perspectives en el relat d'aquests fets històrics a partir de la mirada caputxina, que sovint no és uniforme sinó també dividida i amb pensaments enfrontats.

Sarrià i Sant Gervasi de Cassoles són territoris ben presents en aquest llibre. De fet, una de les primeres comunitats caputxines va viure a redós de la paròquia dels sants Gervasi i Protasi, tot esperant la construcció del primer gran convent de l'orde, el de Sarrià al Desert de Santa Eulàlia, el 1578. A part d'aquest convent, a Barcelona n'hi havia dos més, el de Santa Madrona a Montjuïc i el de Montcalvari, situat entre els carrers Mallorca, Girona i passeig de Sant Joan. En total, el 1632 hi havia 26 convents a Catalunya, 20 al Principat i 6 al Rosselló, amb un total de 406 religiosos entre predicadors, sacerdots, estudiants i germans llocs. El convent de Sarrià tenia la tasca

de noviciat, assumia l'ensenyament dels estudiants o coristes, i era un centre intel·lectual destacat. Així i tot, va patir amb la Guerra del Francès, entre 1808 i 1812, i sobretot poc després amb l'exclaustració i la desamortització dels béns eclesiàstics de 1835, cosa que va suposar la dispersió de les comunitats i la venda del seu patrimoni, inclosos els convents. Així, el formós convent de Sarrià, elogiat per tots aquells que l'havien visitat, va ser venut per l'Estat i, a la llarga, enrunat.

Durant la restauració d'Alfons XII, les lleis hispanes foren més tolerants amb els religiosos i els caputxins van poder agrupar-se de nou. El 24 de febrer de 1887 s'inicia la construcció d'un nou convent a Sarrià, a partir del qual es va restaurar l'antiga província caputxina de Catalunya (de la qual ara celebrem el 125 aniversari). Les primeres dècades del segle xx van ser de gran esplendor social i intel·lectual sota el guiatge de Miquel d'Esplugues i Basili de Rubí, i amb les iniciatives de Rupert M. de Manresa, que promougué la creació de Pompeia, una comunitat caputxina a la Diagonal però també un club esportiu a Galvany. Llavors, els caputxins es van mostrar propers al catalanisme, com de fet al llarg de la història s'havien sentit catalans. La Segona

República, amb la davallada de les vocacions, i la Guerra Civil, amb la persecució religiosa, suposa una altra etapa negra per a les comunitats, que es dispersen, molts frares moren i els convents són atacats, incendiats i enrunats, com el de Sarrià. El gran convent que les clarisses caputxines de Galvany havia estat atacat el 1909.

El llibre també explica aspectes de l'evolució de la vida religiosa des de la reforma dels framenors de les Marques d'Ancona, on comença la història dels caputxins, amb regles que es van adequant als temps tot i que sempre mantenen la humilitat i la pobresa com a signes d'identitat, visibles en el vestuari, els hàbits quotidians o amb la gastronomia. El llibre és generós explicant aquests aspectes gairebé etnogràfics, i en l'íntim enllaç dels caputxins amb la cultura popular com l'horticultura, la tradició remeiera, la recerca d'aigües subterrànies o en la imatgeria, com ara els pessebres. A Sarrià i Sant Gervasi, els caputxins també són estimats per la seva implicació amb els afers socials. Un exemple ben il·lustratiu és com van acollir l'any 1966 la reunió subversiva en ple franquisme, coneguda com La Caputxinada. El glossari i la bibliografia donen magnitud a aquest petit volum, que és una gran obra per conèixer la història dels caputxins a Catalunya. ■

Has heretat un pis i no saps què fer?

Claus pràctiques per no perdre diners ni temps

Rebre un pis en herència pot semblar una oportunitat... però sovint arriba amb dubtes, tràmits i decisions delicades. A Comfi Homes, som especialistes en patrimoni familiar i t'ajudem a treure'n el màxim rendiment amb assessorament personalitzat.

1 Acceptar l'herència legalment

Cal fer-ho davant de notari amb:

- Certificat de defunció
- Certificat d'últimes voluntats
- Testament (si n'hi ha)
- Escriptura i valoració actual del pis

3 Preparar el pis per vendre o llogar

Amb petits canvis pots augmentar el valor del teu immoble:

- Pintura nova
- Neteja profunda
- Retirar mobles antics
- Imatges digitals amb IA que mostren el potencial del pis reformat.

2 Pagar impostos

Si heretes l'habitatge habitual del difunt, pots acollir-te a una reducció del 95% en l'Impost de Successions (fins a 500.000€ per hereu). Cal mantenir el pis durant 5 anys per no perdre l'avantatge. També s'haurà de pagar la plusvàlua municipal.

Necessites ajuda?

Soc Anna Burgués, agent immobiliària especialitzada en herències i gestió de patrimoni.

Tel. +34 699 216 748

esade

La teva immobiliària
de confiança

20+ ANYS D'EXPERIÈNCIA

Assessors immobiliaris especialitzats en la compra-venda, inversió, lloguer i administració d'habitatges.

• Valoracions a mida

• Arquitectes especialitzats

• Assessorament legal i fiscal

• Renders, Home Staging i Reformes

Tel. +34 699 216 748

Carrer Provença 325

hola@comfihomes.es

La Fontmontina commemora els 38 anys d'història: "És el cor del barri"

NATALIA AVELLAN

"Aquell any va sortir molt bé!", van recordar els veïns de la Font del Mont davant d'una videoprojecció d'imatges. La trajectòria de la companyia de teatre Fontmontina es va exposar del 4 al 28 de març, a l'entrada del Centre Cívic de Vallvidrera - Vázquez Montalbán, com una mostra del gran teixit cultural del barri.

Durant la inauguració, una vintena de veïns es van arreplegar en una trobada nostàlgica. Sota el nom *Companyia Fontmontina: una història de 38 anys*, un recull de vestuari, guions i cartells van homenajar l'evolució de la Fontmontina, des dels seus inicis fins a l'actualitat. Entre copes de cava, els assistents van passejar al voltant de perruques, màscares, cartells i maquetes de cartó. Els objectes conservats van servir de testimonis d'algunes de

les exitoses obres de la companyia, com *La nit de Sant Joan* (2008), *Mar i Cel* (2010) i *Mamma Mia* (2022), entre moltes altres.

"Això no és una companyia de teatre, això és el cor del barri. Tothom col·labora amb el que pot, des dels més petits fins als més grans", va explicar emocionada una veïna de la Font del Mont. La companyia teatral amateur, nascuda l'any 1987 a la Festa Major de la Font del Mont, ha estat formada des dels seus inicis per veïns del barri, i ha portat a escena més d'una trentena d'obres. "Érem un grup d'amics que aleshores teníem 20 anys i ens vam veure amb l'obligació d'anar repetint, perquè a la gent li va agradar", va explicar Jordi Garcia, membre de la companyia. Des d'aleshores, per la Fontmontina han passat més de 80 actors i actrius, molt d'ells veïns dels barris de

muntanya de Sarrià - Sant Gervasi.

Tot i l'àmplia representació veïnal, la companyia encara no disposa d'un teatre propi on assajar, una necessitat que reivindiquen des de fa anys. "Sostenir 38 anys una companyia de teatre amateur sense tenir un teatre és un miracle. A Barcelona no hi és això", va recalcar l'actor Joan Pujol. Amb unes produccions cada vegada més costoses i tècnicament complexes, augmenta la urgència de trobar un espai on emmagatzemar els elements escenogràfics. A aquesta circumstància se li afegeix una notable manca de relleu generacional. "Necessitem anar engreixant la màquina per poder continuar fent", va concloure Garcia. Tanmateix, l'exposició al Centre Cívic de Vallvidrera va servir per donar visibilitat a la Fontmontina entre els més joves. ■

Neix un pol artístic gestionat per la Gleva: Teatres del Farró

NATALIA AVELLAN

Vuit anys després de la inauguració del Teatre La Gleva, els veïns del Farró veuran néixer un nou espai escènic, La Fàbrica. Des d'aquest nou equipament, que s'ubicarà a la plaça Mañé i Flaquer, es treballarà de manera coordinada amb La Gleva i tots dos funcionaran com un nou pol de creació artística, anomenat Teatres del Farró, que es posarà en marxa a partir de la tardor de 2025.

Ja ha començat la construcció del teatre La Fàbrica -que gestionarà el mateix equip de la Gleva- i està previst que el projecte s'inauguri cap a finals de setembre o principis d'octubre d'aquest any. Com indica el seu nom, l'equipament ocuparà una nau industrial, que s'ha adaptat perquè pugui tenir diferents configuracions de grada i escenari, un concepte que també caracteritza La Gleva. L'ampliació implica obrir un nou espai que comptarà amb la mateixa programació, valors i idees. "No volem desfer res del que hem estat fent fins ara, simplement fer coses de més gran format i aliances més fortes, a l'hora de portar espectacles o de produir-los", ha explicat Daniel de la Torre, gestor de La Gleva, a El Jardí.

La diferència rau en les dimensions de La Fàbrica, les quals permetran escenificar projectes de major format. A més, s'ha optat per una composició que facilita la divisió de l'espai en dues sales, de manera que hi haurà programacions simultànies. Així mateix, La Fàbrica també acollirà al públic en una mena de recepció-bar. "El fet de tenir un rebedor ens serveix per establir una relació molt especial amb el públic, és un fet diferencial", recalca de la Torre. L'objectiu és generar una comunitat i fomentar el teixit artístic i cultural del barri, des d'on sorgeixen noves propostes d'espectacles. D'aquesta manera, el Farró comptarà amb un nou pol de creació artística, que continuarà exercint la tasca que es duu a terme des de La Gleva: potenciar els artistes emergents, acompanyar-los en la seva creació i acollir propostes dels grans noms del teatre català. ■

PARLEM DES DE L'EIX... d'Ecologia

La Xarxa d'Horts de Sarrià i Vallvidrera organitza una segona trobada

Després de mesos de treball intens, amb el focus posat en crear les bases d'una futura estructura comunitària, La Drecera i l'Associació L'Hortera convoquen una "segona trobada de la Xarxa d'Horts de Sarrià i Vallvidrera".

La Xarxa, que es va reunir per primera vegada l'octubre passat, té com a objectius connectar, reforçar i donar suport als diferents horts de Sarrià i Vallvidrera, contribuint a crear una comunitat forta i participativa.

Un treball de mapatge per entendre la realitat dels horts

Des de fa uns mesos, L'Hortera ha fet una feina de recerca i connexió amb els horts presents al territori. A través d'enquestes, entrevistes i visites de camp s'han identificat i catalogat un total de 40 horts (dels quals 3 són comunitaris, 7 són privats, 27 escolars, 2 vinculats a esglésies i 1 d'alliberat). Dels 40 horts ja s'han contactat 36, dels quals s'han

visitat 7, i en les properes setmanes se'n visitaran 4 més.

Com a resultat d'aquest treball, tenim un primer mapa digital que permet visualitzar la ubicació i les diferents característiques dels horts de la Xarxa. Aquest mapa serà una eina fonamental per a la coordinació i la col·laboració entre els diferents actors implicats.

Primeres trobades i formacions

El primer esdeveniment organitzat per la Xarxa va tenir lloc el mes d'octubre passat, quan es van trobar més d'una dotzena de persones per compartir experiències, posar en valor el fet de treballar comunitàriament, i establir les bases del nou projecte.

Posteriorment, al febrer, es va celebrar la primera jornada de formació, centrada en l'agroecologia urbana, impartida per Joan Solé, reconegut a la ciutat de Barcelona per la seva feina al voltant de l'educació ambiental. Aquesta sessió va combinar teoria i pràctica, i va comptar amb una quinzena de participants interessats en aprofundir en els coneixements entorn a l'horticultura urbana.

Creació de recursos per a la Xarxa

A banda de la identificació i connexió dels horts, L'Hortera ha impulsat altres iniciatives claus per a la Xarxa, entre les quals destaca la creació d'un programa amb diverses propostes formatives, estructurat per temes i perioditzat segons els mesos de l'any més adients per a cada una. Està treballant també en la posada en marxa d'una comunitat de WhatsApp, i avui, la Xarxa ja té un logotip que dona identitat pròpia al projecte.

Aquests elements constitueixen les primeres passes del que ha d'acabar sent una estructura sòlida de suport mutu, que es continuarà desenvolupant en els propers mesos.

Segona trobada: un espai per compartir i projectar el futur

La Xarxa d'Horts de Sarrià i Vallvidrera es prepara ara per a la seva segona trobada, que tindrà lloc **dissabte 12 d'abril de 2025 a l'hort de Can Pujades, a Vallvidrera**. Aquest esdeveniment serà una oportunitat per compartir les eines i els materials generats fins ara, per debatre sobre els propers passos a seguir i per comptar amb noves forces per a tirar-les endavant.

Durant aquesta trobada es vol posar en pràctica la utilitat d'aquest nou espai de coordinació i suport, centrant la jornada en les estratègies que ha seguit particularment l'hort de Can Pujades pel que fa a l'estalvi i aprofitament d'aigua, i donant espai per a que la resta d'horts assistents diguin la seva. En qualsevol cas, el que es vol promoure és la participació activa de tots els horts en la presa de decisions, incloent aspectes com la programació de futures formacions, la creació d'un banc de recursos compartits i la definició del que significa ser membre de la Xarxa.

Cap a un futur d'autogestió i suport mutu

El treball fet fins ara ha suposat les bases per a la consolidació de la Xarxa, però el seu èxit a llarg termini dependrà de la capacitat d'implicació dels seus membres i de la seva utilitat per als projectes hortícoles de la zona. Els reptes actuals

inclouen l'augment de la participació activa, el sentiment d'adhesió per part dels horts membres, i l'establiment de mecanismes de coordinació efectius, així com la millora de la gestió de la base de dades o l'enfortiment del vincle amb les escoles, entre d'altres.

Amb aquesta segona trobada, es busca consolidar la feina feta, reforçar la comunitat i establir un full de ruta per al futur de la Xarxa. Tots els col·lectius i persones interessades en l'horticultura urbana estan convidades a participar-hi i a afegir-se a aquest projecte col·laboratiu, que vol fer dels horts urbans un espai de trobada, aprenentatge i transformació social. ■

Agenda

LA DRECERA ET CONVIDA:

SARRIÀ DANSA. TALLER DE DANSA I TEATRE

Activitat gratuïta. Entre el 31 de març i el 2 de juny, els dilluns al Centre de Sarrià. Cal inscripció prèvia: T. 934. 454.471 Organitza el Grup CHM Salut Mental i el Centre i Teatre de Sarrià.

18È ANIVERSARI DE LA CASA ORLANDAI

Del 2 al 5 d'abril, programació de celebració. Consulta-la: <https://ladrecera-sv.cat/events/18e-aniversari-de-la-casa-orlandai/>

CAN 70 HABITATGE COOPERATIU PER A L'ENVELLIMENT A SARRIÀ

Dijous, 3 d'abril, 17:30h. Centre i Teatre de Sarrià. Entrada lliure.

DIA MUNDIAL DE L'ACTIVITAT FÍSICA

Dilluns, 7 d'abril, diferents horaris i activitats. Consulta els detalls a:

<https://ladrecera-sv.cat/events/dia-mundial-de-lactivitat-fisica/> Organitzen les Taules de Salut Comunitària.

SEGONA TROBADA DE LA XARXA D'HORTS DE SARRIÀ I VALLVIDRERA

Dissabte, 12 d'abril, a Can Pujades.

Pots consultar el detall de les activitats a: ladrecera-sv.cat/agenda/

La Drecera
COMUNALITAT SARRIÀ I VALLVIDRERA

Web: ladrecera-sv.cat Mail: ladrecera@ladrecera-sv.cat

Telèfon: 633 045 322

Atenció al públic:

Casa Orlandai: els dimarts de 16 a 20h i els dijous de 10 a 14h

Mercat de Vallvidrera: els dilluns i els dijous de 10 a 13h

[@LaDreceraSv](https://www.instagram.com/LaDreceraSv) [@ladrecerasv](https://www.instagram.com/ladrecerasv)

Promou i finança:

Generalitat de Catalunya
Departament d'Empresa i Treball

Amb la col·laboració:

EL RELAT

Ansietat sonora

ELSA COROMINAS

*Als encantadors de serps
amb plomes i als sultans of swing*

Inicialment em feia gràcia que el veí de sota toqués el piano cada vespre. Solia, amb certa destresa, fer música clàssica fàcil de reconèixer, i això feia que la casa adquirís solemnitat i alegria a l'hora de fer el sopar. S'encallava sovint amb *La campanella* de Franz Liszt i era com donar un impuls energètic per abordar les darreres coses que cal fer en una casa abans d'anar a dormir. Si tocava tard, tenia el detall de practicar els *Nocturns* de Frédéric Chopin, amb la qual cosa fins i tot es podia dir que ens bressolava, ja al llit.

Però quan va començar el bon temps semblava que havia afegit al piano alguna mena d'aparell electrònic o que jugava amb l'ordinador per a introduir sons psicodèlics i el que fou acompanyament harmònic es va anar convertint en una incomoditat.

Me'l vaig trobar a l'ascensor un dia qualsevol i li vaig preguntar:

- Hem notat alguns canvis en la música que practiques cada vespre...
- Sí, va dir, es que he començat a treballar com a discjòquei – i va moure les dues mans alhora com si les desplaçés sobre discos fonogràfics per controlar-ne els sons.
- Ah! – vaig dir jo – I no seria millor que practiquessis en una discoteca?
- Ha, ha, ha! – va riure – No, no, és que bàsicament hi ha dos tipus de DJs, els que ens agrada la música i els que

els agrada la festa, o com a mínim els agrada més una cosa que l'altra. Jo soc clarament dels primers – va tornar a riure fort i la seva rialla era més divertida que el que deia.

Suposo que vaig fer una cara de sorpresa tan estranya que va optar per seguir-me explicant la seva inclinació. – Jo vinc de la música clàssica i com a discjòquei només toco en llocs segurs, on em senti protegit. Locals que em garanteixin un bon so i una mínima interacció amb la gent...

I abans que jo digués res va afegir, assenyalant-se les dues orelles:

- I sempre estic molt atent a la varietat de la música, no sols a la que agrada a la majoria.
- Ah, molt bé – vaig dir reconeixent que el seu discurs ben elaborat m'havia atrapat.
- De fet ja ho anireu notant, jo he viatjat molt i em situo molt prop del *worldbeat*... adéu bona tarda! – havia arribat al seu pis.

I vaig entrar a casa angoixada.

No sabia què era el *worldbeat* i no sabia com una conversa que havia de conduir a frenar la intrusió musical del veí havia acabat com si ens fes un favor. Vaig deixar la jaqueta i la bossa de mala manera i vaig córrer a *googlejar* la paraula *worldbeat*, la Wikipèdia deia: "*Worldbeat* fa referència a qualsevol estil de música que fusioni la música tradicional i folklòrica amb música electrònica, rock i influències pop". I es va apoderar de mi una ansietat que no sabia com anomenar i que s'afegia a l'ecoansietat, l'ansietat laboral i la més

recent ansietat ètica que em generava viure en un món tan poc humà. Ansietat sonora?

I efectivament aquell vespre vam començar a notar en forma de notes musicals el maleït *worldbeat*. Una mena de voràgine de sons d'arreu del món que generava tal estrès a casa que cada dia hi havia una discussió a l'hora de sopar, que solia iniciar-se amb una valoració familiar sobre si jo exagerava o no amb el fet de sentir-me envaïda per les danses orientals, els crits flamencs, les proclames estridents dels balls urbans o els udols i laments amb ritme de jazz de fons.

Un dia, que des que vaig sortir de la feina ja vaig anar acumulant angoixa tot el camí fins arribar a casa, vaig parar a la porta de casa del discjòquei, que ja començava a dominar la nit amb una mena de so de l'Índia enervant i repetitiu. Em va obrir amb un instrument llarg a la mà que jo no havia vist mai.

- Escolta, és que resulta que ja estem descobrint el que és el *worldbeat* a casa – vaig dir amb ironia.
- Oh que bé, me n'alegro! – No havia

captat la intenció del meu to de veu! – Ja veureu que ara després d'uns mesos d'*afrobeat*, *black music*, *electro belldance* i *flamenc* fusionat amb *soul*, m'estic interessant per la música de l'Índia, serà genial!

I mostrant-me l'instrument amb orgull va afegir:

- M'he comprat aquest sitar per anar mesclant els seus sons amb *funk* i altres estils més endavant. Us encantarà! Et deixo que estic entusiasmat amb el meu nou instrument!
- I tancà la porta.

En el meu desconcert em vaig deixar endur per les notes dolces del sitar, que es tornaven a sentir per tota l'escala i vaig pensar que en realitat aquell neguit al voltant de les músiques m'havia fet oblidar les múltiples ansietats i angoixes que l'estat del món em generava darrerament. Vaig decidir llavors recrear-me en la meua ansietat musical i deixar-me sorprendre pels ritmes de tot arreu. Això sí, si un dia se li acudia incorporar la violència verbal i el sexisme insuportable instal·lat en alguns estils musicals, li cantaria les quaranta! ■

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

El desè sant Jordi de Casa Usher al barri de Galvany

Ha arribat el mes d'abril i un altre any s'acosta la diada de Sant Jordi. Ja fa deu anys que us recomanem llibres per a vosaltres i per a tots aquells a qui els voleu regalar. Us hem fet una tria de lectures que ens han agradat darrerament i us citem el pròxim 23 d'abril a celebrar el dia del llibre i la rosa amb nosaltres, al carrer Santaló 79 i a la parada de llibres que muntarem al davant:

La gran família, d'Antònia Carré-Pons (Club Editor)

Dues germanes en tres moments diferents de la seva vida: en la infantesa, quan la teva germana és la teva més gran rival i només un instant més tard, la teva còmplice més lleial; en la maduresa, quan els camins s'han separat, la vida ens ha passat una mica per sobre, i sembla que som una persona diferent que la que veiem quan mirem enrere; i al final, quan el temps compartit i les complicitats ens fan entreveure una felicitat massa fugissera en qualsevol cas.

La Balada de Holt, de Kent Haruf (Edicions del Periscopi, traducció de Marta Pera i Cucurell)

Per fi podem llegir l'última novel·la que quedava de Haruf per traduir al català. Tornem a Holt, igual que el protagonista que va marxar fa vuit anys del poble i, ara que hi apareix de nou, es reobren velles ferides i records que s'havien arraconat a la memòria. De nou ens retrobem amb la veu de Haruf, que explica amb profunditat, assossegament i tendresa la vida d'aquesta comunitat que ens hem fet tan nostra.

Los nombres de Feliza, de Juan Gabriel Vásquez (Editorial Alfaguara)

Vásquez recrea en aquesta novel·la la vida de l'escultora colombiana Feliza Bursztyn. Una artista revolucionària que es va haver d'enfrontar a un món pensat i on només hi havia lloc per als homes, una dona a l'avantguarda, que per molt que volia fugir de la cotilla social de l'època, la història, la política i la realitat del moment van creuar i determinar la seva vida, obra i mort.

1280 HAB, de Jim Thompson (La Segona Perifèria, traducció de Carme Geronès)

Una de les obres més grans de la novel·la

negra, amb un dels personatges més absorbents i colpidors de les lletres americanes del segle XX: el xèrif Corey. Nick Corey és responsable que tot funcioni a la seva ciutat i de mantenir la pau entre els ciutadans, però per sota d'aquesta aparença plàcida, Corey teix una teranyina d'amenaçes, tripijocs i violència com el diable vell que és.

La passió dels estranys, de Marina Garcés (Editorial Galaxia Gutenberg)

Després de parlar-nos del compromís a *El temps de la promesa* (Anagrama, 2023) i sobre aquelles presències que ens fan de mirall i ens donen la mà a *Males companyies* (Galaxia Gutenberg, 2022), ara ens proposa un assaig sobre l'amistat, una relació social que cada vegada es posa més al centre de la vida comuna, però que encara és difícil d'explicar, pensar-la i institucionalitzar-la.

La policia irà de bòlit, d'Enric Casasses (Editorial Documents Documenta)

El nou llibre d'un dels poetes més respectats i llegits de la literatura catalana. Composicions escrites des de 2018 fins a enguany, que ens parlen sobre llibertat i memòria col·lectiva, un cant d'amor a una

manera de viure i pensar. Cadascun dels 140 poemes va acompanyat d'una il·lustració de l'artista Tura Sanglas, que converteixen el llibre en una peça única. ■

Llibreria Casa Usher, al c/ Santaló entre Calaf i Rector Ubach, molt a prop del mercat.

13a Mostra del Comerç de Galvany

dissabte
26
abril

carrer MADRAZO
entre Santaló i Amigó

informació mostra 618 988 089

organitza:

col·labora:

amb el suport de:

Ajuntament de
Barcelona

Districte de
Sarrià - Sant Gervasi

www.barnavasi.com / [@eixsantgervasi](#)

Ressenya: *Compte amb el que desitges*

Mò Bertran en la presentació del llibre a Casa Orlandai, amb la periodista Virginia Martí.

MONTSERRAT MARGENAT

Compte amb el que desitges és el títol del relat amb què s'inicia el recull d'un total de 25, que formen part del llibre de l'escriptora Mò Bertran, amb el mateix títol. En aquest primer relat ens parla de la relació d'una parella, ella actriu de teatre, ell arquitecte, i ens mostra com l'enyor d'altres temps, el desig de refer la comunicació i tot el que s'ha malmès, els porta a emprar diferents estratègies

per aconseguir els seus objectius.

En tots els relats del llibre hi destaca un llenguatge concís, clar i actual, on se'ns mostren diferents situacions de parella, d'amistat i familiars.

L'escriptura àgil del llibre porta el lector a seguir la lectura, sense pausa, relat a relat, fins a arribar al final, de vegades inesperat, fins i tot sorprenent. Les històries narrades ens posen en contacte amb els desigs dels personatges, desigs

de tota mena, també el sexual, i amb el procediment seguit per assolir-los. Personatges femenins, i masculins, que no deixen indiferent.

Relat a relat esdevenim testimonis de les rutines que es configuren en una relació de parella al llarg dels anys, de la comunicació i del desencís. Aquests entrebancs es repeteixen en escenaris diferents, així com els camins seguits per donar resposta als desigs emergents. Parelles trencades, separades, records d'altres temps, la rutina diària, la cura dels fills... tot plegat empeny cadascú a donar resposta als seus desigs.

Tot i que en la majoria de les històries narrades en el llibre els protagonistes són adults, també podem llegir-ne alguna on es reflecteixen les vivències dels fills de pares separats o com, compartint el mateix espai, cadascú fa la seva vida.

Algunes de les relacions familiars que se'ns mostren estan marcades per costums o tradicions molt rígides que es mantenen al llarg dels anys, sense tenir en compte el que desitgen els fills, que en cap moment s'atreveixen a manifestar el que senten, el que volen... "però nosaltres no signem mai, nosaltres posem davant la càmera" (...) "El pare ens ha fet tantes fotos" (...) "amb l'escenografia

pensada i amb el posat adient, tot ben calculat"...

En altres relats la imaginació de l'escriptora ens porta a seguir els desigs dels protagonistes. Veiem com una enamorada del cinema americà "transforma" un home i una dona, amb qui es troba cada dia, en els seus actors de cinema preferits, Bogart i Bacall, i en una altra història ens conta com una noia recupera el mòbil perdut i tornar-lo a tenir li desperta el desig sexual cap a la persona que l'ha ajudat a recuperar-lo. En aquest cas són els desigs de tots dos, ben diferents, que es complementen: el de la noia agraïda, que és editora, i les del noi, escriptor.

En un altre relat, Mò Bertran ens presenta el retorn d'una dona a l'escenari d'un episodi violent viscut quan era adolescent. La protagonista ha deixat passar el temps per poder tornar-hi i verbalitzar el que va succeir per mitigar el dolor que li va ocasionar.

En general, no se'ns mostra si els protagonistes que aconsegueixen els seus desitjos troben la felicitat, però el que sí que se'ns explicita són les conseqüències de les seves accions.

Cal llegir aquest recull de relats i assaborir-ne l'escriptura, les històries i, sobretot, "Compte amb el que desitges!". ■

fes créixer el diari

El Jardí

Subscriu-te al diari dels barris de Sarrià, Sant Gervasi i Vallvidrera

Nova col·lecció!

El Jardí
NARRATIVA

Mò Bertran

Compte amb el que desitges

El desig mou els personatges dels relats de Mò Bertran, amb un llenguatge concís. Estan vius, molt vius, avancen amb ritme per carrers i places i la majoria havien passejat pel diari *El Jardí*, amb preguntes sense resposta, silencis que ho diuen tot i malentesos que ho compliquen. Hi ha tensió, mala llet, humor, intimitat desarmant, punts de gir inesperat i molta veritat.

PVP: 18 | 200 pàgines | Format: 14 x 21 cm

On podeu trobar el llibre

LA BONANOVA: **Llibreria OASI de lletres** c. Muntaner, 511
EL PUTXET I EL FARRÓ: **Llibreria Albatros** Av. República Argentina, 45
GALVANY: **Casa Usher** c. Santaló, 79 **Pleyade** c. Johann Sebastian Bach, 10
SARRIÀ: **Numa** c. Santa Amèlia, 31 **A Peu de Pàgina** c. Major de Sarrià, 50
Llibreria de la Plaça Passeig de la Reina Elisenda, 2

Homenatge a Miquel Morera i Darbra

© Ariadna Alcaraz

JESÚS MESTRE

Sarrià va retre un sentit i merescut homenatge a Miquel Morera, que va morir el 5 de desembre de 2024, amb 104 anys. Era un dels pocs supervivents de la Lleva del Biberó i, com es va preguntar el regidor Albert Batlle en l'obertura de l'acte, potser el darrer sarrianenc nascut quan la vila encara era independent, l'abril de 1920. Cal agrair que el districte de Sarrià - Sant Gervasi obrís la Sala d'Actes de la Casa de la Vila a la família Morera per poder celebrar l'homenatge amb l'adequada solemnitat.

El net de Miquel Morera, Álvaro Mora Morera, va ser l'encarregat de fer de mestre de cerimònies de l'homenatge, tot introduint pinzellades de la personalitat i el caràcter de l'avi. Per exemple, per a Morera "dormir és morir", en el sentit que hi ha molt per fer... pel barri, pel país. Aquesta actitud és la que va mostrar l'any 2020, quan amb motiu del seu centenari se li va fer una extensa entrevista, que

conserva el Taller d'Història de Sarrià: el van trobar arremangat, preparat per a fer feina! En el llibre publicat, *Un noi al front. Una joventut trencada 1936-1945* (Calafell, 2010), i sobretot al manuscrit inèdit: "Perquè? Memòries (1920-1945)", hi surt el caràcter i la personalitat de Morera, que segurament li van permetre sobreviure a la guerra i els llargs anys de postguerra, on va passar temporades a la presó, als camps de concentració o fent el servei militar fins al 1945.

Josep Cruanyes, president de la Comissió de la Dignitat, va destacar en la seva intervenció la determinació de Morera. I va avalar la veracitat de les seves afirmacions, com en el cas del camp de concentració de Sant Jordi, a l'Horta, on ell i el seu pare van passar uns mesos el 1939 en unes condicions infrahumanes, veient com diàriament moria gent sense cap mena d'atenció sanitària o higiènica. Algun historiador havia posat en dubte l'existència d'aquest camp de

concentració, que va desaparèixer quan s'hi construí al damunt l'escola dels Maristes d'Horta, però el mateix Cruanyes ha pogut demostrar-ne documentalment l'existència, i donar així gran valor testimonial als escrits de Morera.

També va participar-hi Víctor Amela, periodista de *La Vanguardia*, entre altres mitjans, i autor del llibre *Nos robaron la juventud: así enviaron a morir al Ebro a los 27.000 de la Quinta del Biberón* (2020), on recull els testimonis i les vivències de 25 supervivents. Entre ells va entrevistar Miquel Morera, que va ser un dels testimonis més prolífers. Amela explicà diverses anècdotes i fets que va viure Morera, que d'alguna manera li permetia connectar amb el seu avi, que també va ser mobilitzat en la Lleva del Biberó. Contràriament a Morera, però com molts altres, l'avi d'Amela no va voler dir ni una sola paraula del que havia viscut durant la Guerra. Una activitat a la qual Morera dedicà molt de temps va ser promoure

i representar la Lleva del Biberó, una associació que vetlla per mantenir viva la memòria dels fets succeïts durant la Guerra Civil espanyola, sobretot el d'aquesta lleva, que va obligar a anar a la Guerra a infants.

Albert Arbós, en nom del Centre Excursionista Els Blaus —entitat de la qual Miquel Morera va ser durant anys el soci número 1, el més veterà—, va glossar el tarannà sarrianenc del personatge. Fa uns anys, a la seu dels Blaus es va poder gaudir d'una exposició de les peculiars escultures metàl·liques de Morera, activitat que va compaginar amb la seva dedicació professional com a empresari en el sector metal·listic. Durant l'acte, Albert Batlle va lliurar a Rosina Morera, la filla, una reproducció de La Pomona, de Josep Clarà, i Josep Cruanyes, una escultura de la Comissió de la Dignitat. Cal recordar Miquel Morera i Darbra (Sarrià, 1960-2024) com a un orgullós català i sarrianenc. ■

Recordes l'envelat del Caputxins?

Es va muntar a les Festes Major de 1976 i 1977, les primeres organitzades pels veïns després del franquisme.

Si tens records, fotografies o documents per compartir, t'animem que contactis amb el Taller d'Història de Sarrià:

<https://tallerhistoriasarria.wixsite.com/inici/contacte>

L'envelat del Caputxins el 1976. Fotografia cedida per Santi Latorre

NETEJA DE PRIMAVERA

C/ Pedró de la Creu 36, local -
info@hogeser.es

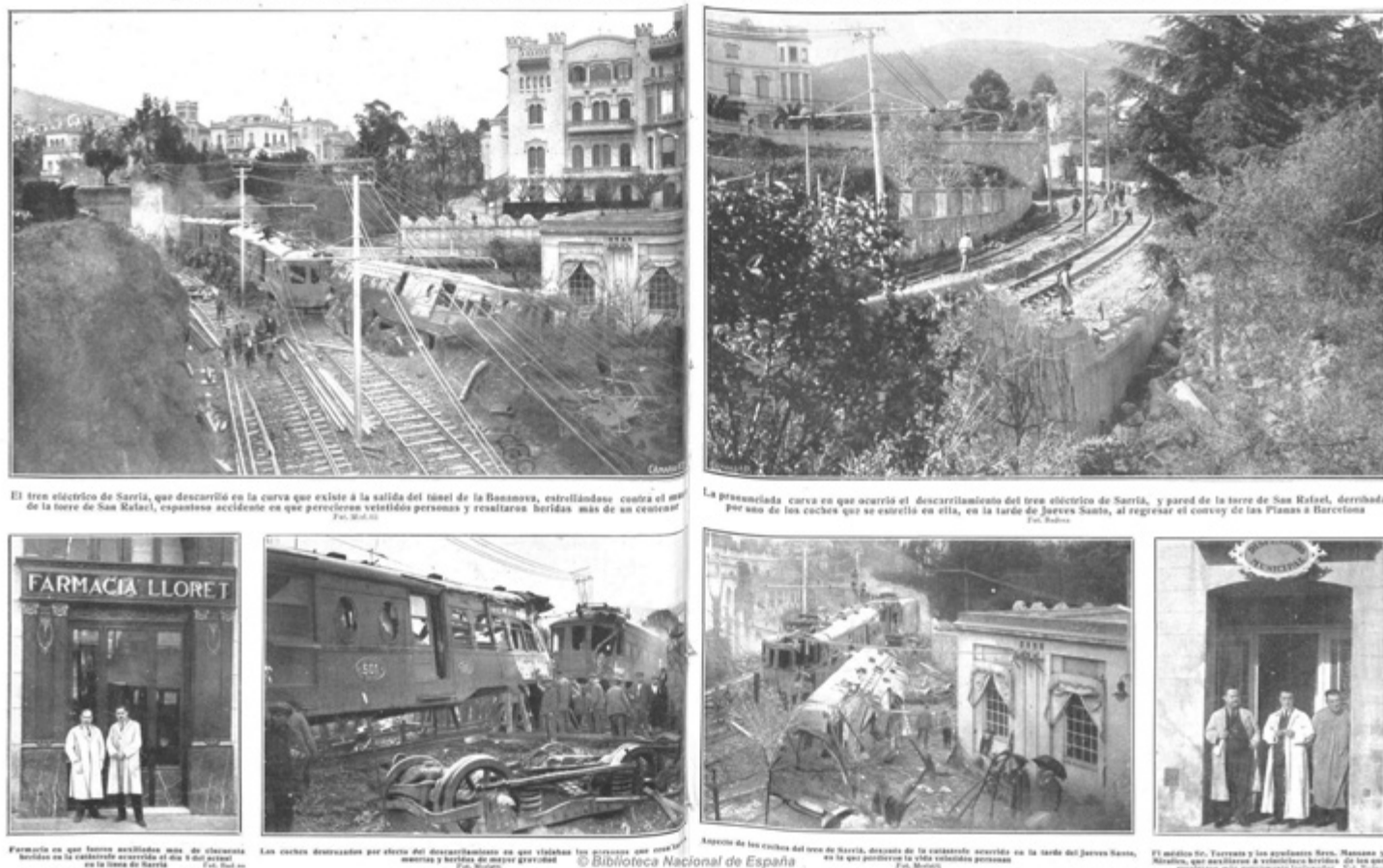
Barcelona 08034

628171086

HISTÒRIA

100 anys d'una catàstrofe ferroviària del Tren de Sarrià

La espantosa catàstrofe del ferrocarril de Sarrià, que ha costado la vida á veintidós viajeros

Pàgines de la revista "Mundo Grafico", Madrid, 15 d'abril de 1925.

JESÚS MESTRE I AMADEU BLANCH

Ara fa 100 anys va haver-hi un dels pitjors accidents que ha patit el Tren de Sarrià, el de Dijous Sant de 1925, que va passar el 9 d'abril en el tram de baixada entre l'estació del Peu del Funicular i la de Sarrià, a la corba abans d'arribar al túnel de l'avinguda de la Bonanova. En aquest accident van morir 26 persones i va haver-hi 87 ferits greus. Uns anys més tard, el febrer de 1939, es va produir l'accident més greu dels Ferrocarrils de Catalunya SA, amb 36 morts i uns 130 ferits greus.

En l'accident de 1925, segons testimonis directes, el tren format pels cotxes 502, 501 i 402 s'atura a l'arribar a l'estació del Baixador de Vallvidrera, a les 6.35 h del vespre de Dijous Sant, probablement per una mala maniobra en el canvi d'alimentació elèctrica, ja que al túnel hi ha una variant de tensió elèctrica. Va molt ple, entre 160 i 200 persones, i la majoria venen de passar el dia de festa a les Planes. El motorista, Juan Martínez, comprova que el cotxe 402 està inútil, no aconsegueix tornar a engegar el comboi i demana ajuda a la companyia. No poden engegar de nou el motor i els passatgers, després d'una bona estona d'espera, s'impacienten. Alguns passatgers aconsegueixen obrir la porta del tercer cotxe, el 402, i força gent abandona el tren. La situació és caòtica. No queda prou clar

com els cotxes tornen a activar-se, potser per les tasques que fan el maquinista i altres ferroviaris dels Tallers de Sarrià, entre ells el cap, Camilo Viale, pressionats pels passatgers. El lloc on el tren està aturat té un fort pendent. Francesc Bernardí Vidal, cap de la secció de Moviment de la línia, declara a *El Diluvio* del 10 d'abril, que "no se explica como pudo ocurrir la catástrofe, extrañándome mucho más porque Martínez, que hacia unos 12 años que estaba al servicio de la Compañía, era un experto conductor".

Un cop en marxa, el tren potser amb els frens avariats o sense prou aire comprimit per activar-los, comença a agafar velocitat en la baixada cap a Sarrià i descarrila davant de la subcentral elèctrica que hi ha abans d'arribar al passeig de la Bonanova. Testimonis de la zona se sorprenden pel gran terrabastall que se sent, i molta gent baixa fins a les vies per ajudar els nombrosos ferits que, amb condicions molt precàries, porten fins a la plaça Sarrià on hi ha el dispensari municipal i la farmàcia Lloret. Altres ferits també se'ls trasllada a les farmàcies Serra i Batlle, al carrer Major. És dia de festa, hi ha pocs tramvies i les ambulàncies i els bombers tarden a arribar. El marquès de Foronda, director dels Tramvies de Barcelona i veí de Sarrià, demana enviar tramvies al lloc dels fets, que ajuden a traslladar ferits.

Un accident molt mediàtic

L'accident va tenir un gran ressò a la premsa de l'època, tant la de la ciutat com d'arreu, i diaris com *La Publicitat*, *La Veu de Catalunya*, *El Diluvio* o *La Vanguardia* van elogiar l'ajuda dels veïns de Sarrià i dels metges del dispensari, tant

el doctor Martí Crespi, metge de guàrdia, com els doctors Batlle (pare i fill), Tort, Saja, Pou, Prat, Llong, entre altres. Només al dispensari sarrianenc, es van atendre a més de quaranta ferits. També als dispensaris de Sant Gervasi, de Gràcia i de la Universitat, però la majoria, sobretot els greus, els van portar a l'Hospital Clínic.

El recompte de morts i ferits durant els primers dies va ser força caòtic, per la dispersió que hi hagué dels afectats. En un primer moment es parlà de 21 morts, als quals de seguida s'hi afegí un infant, i el recompte va quedar en 22. En els dies següents, alguns ferits greus van morir i es va arribar a la xifra de 26 morts. El mateix passà amb els ferits greus, el dia 24 *La Vanguardia* parlava de 75 persones, però finalment van ser 87 ferits atesos en els diversos hospitals i dispensaris. La catàstrofe va impressionar la ciutat, i els funerals dels morts van ser seguits per molta gent i per les autoritats. D'alguna família, com la Carrés Quintilla, van morir-ne quatre membres, o, a Sarrià, cinc persones de la família Barreras Jurado, que vivien al carrer de Santa Teresa (avui Abat Samsó), van quedar ferits de consideració.

Un dels morts va ser el mateix motorista, Juan Martínez, cosa que va dificultar conèixer amb detall les causes de l'accident. No consta que hagués pogut intentar reduir la velocitat o controlar el comboi, tot i que va intentar fer contramarxa sense èxit, la qual cosa confirmaria que l'accident el va provocar la falta d'aire comprimit en els mecanismes dels frens. ■

Un dels cotxes accidentats, el 501, alçat amb gats per treure'l de la via.

PREMI
INTERNACIONAL
amic
MITJANS
DE PROXIMITAT

2a
EDICIÓ

Enhorabona guanyadors!

El passat 1 d'abril, va tenir lloc al Paranimf de la Universitat de Barcelona, l'entrega de guardons del **Premi Internacional AMIC Mitjans de Proximitat**. Un premi que neix per promoure el periodisme rigorós i l'excel·lència professional entre els editors de mitjans de proximitat de l'àmbit lingüístic català, Europeu i de la resta del món. Volem donar l'enhorabona a l'**Agência Mural** de São Paulo i la publicació portuguesa **Mensagem de Lisboa**, guanyadors en la categoria d'Internacional i Europea, respectivament.

L'enhorabona i gràcies per la vostra participació i pel vostre compromís.

Moltes Felicitats!

 MURAL

Agência Mural

 mensagem
DE LISBOA

Mensagem de Lisboa

Organitza:

 amic associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

Amb el suport de:

 Generalitat de Catalunya
**Departament d'Unió Europea
i Acció Exterior**

NOMENCLÀTOR

Els carrers de Casetes i Pelfort

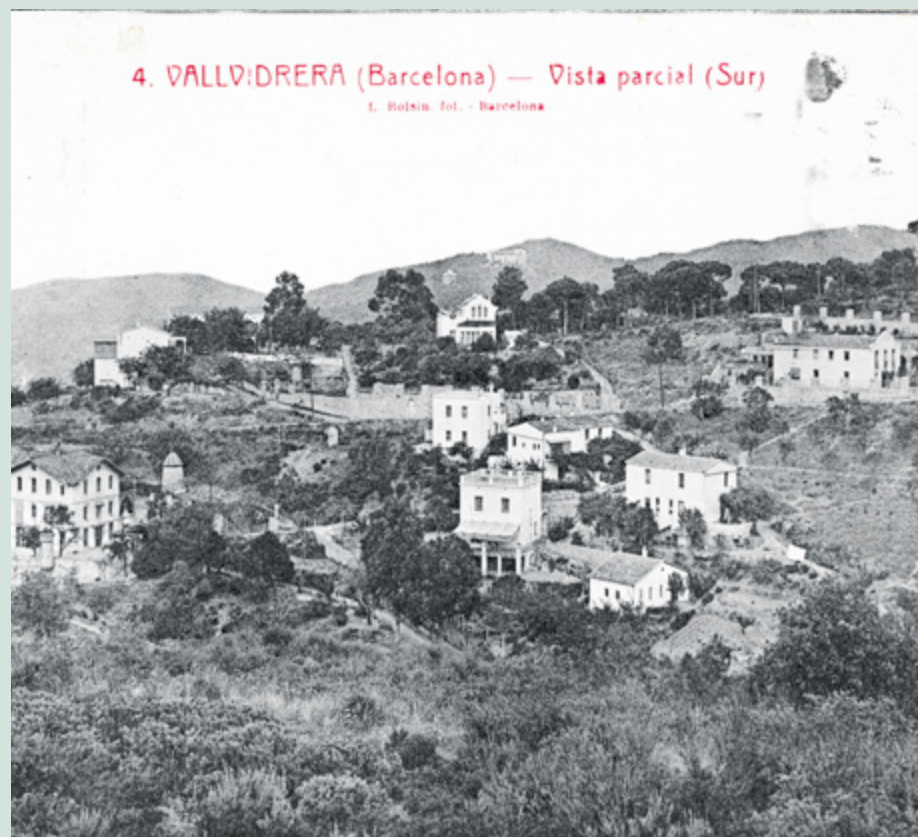
JESÚS MESTRE

Carrer que comença al carrer del Turó i finalitza al carrer de Pelfort, que arriba fins al carrer de la Múrgola. A mig carrer, hi ha el passatge Pelfort, unes llargues escales que baixen fins a la riera de Vallvidrera.

Aquests carrers coincidien amb un antic camí que, des de Mont d'Orsà, arribava al fons de la vall, tot unint diverses masies. El 1808, Vallvidrera va patir l'atac i saqueig de les tropes napoleòniques a principis de la Guerra del Francès, i diverses cases van quedar enrunades o en molt mal estat. Algunes es van fer de nou i d'aquestes encara existeix la masia de Can Cabassa, construïda el 1812, amb una façana barroca; posteriorment, va fer d'escola pública. En aquest indret s'hi van anar construint al llarg del segle XIX i principis del XX diverses cases, com la de Ca n'Aleix, que Manuel Herrando va comprar el 1893 i hi va fundar la colònia de Can Herrando, formada per diversos edificis aixecats entre 1906 i 1911 per l'arquitecte Antoni Coll i Fort, situades a la carena. Al carrer de

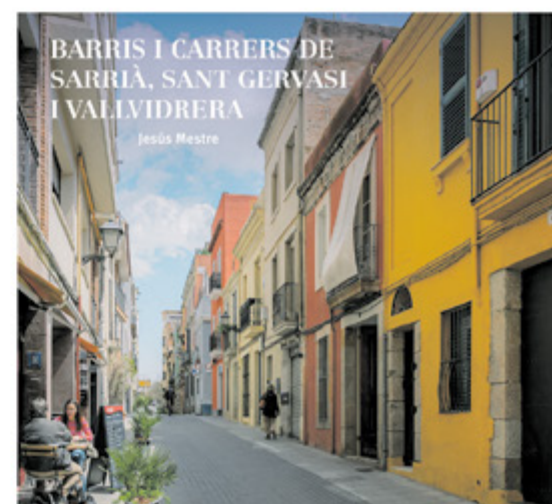
les Casetes destaquen diversos xalets construïts entre 1910 i 1920, com el modernista Ca n'Algaba, als números 2-4 o la casa Dolors Parés, aixecada el 1920, ambdues del mestre d'obres Josep Masdeu. El nom del carrer de Casetes ve d'aquest conjunt de cases. Finalment, anant cap al fons de la vall hi ha Can Pelfort, també coneguda com a Casa Franquesa o Vil·la Francisca, l'edifici principal del veïnat construït per Josep Pelfort i Manció, professor d'instrucció primària, a mitjan segle XIX.

Gairebé al final de les escales, baixant a mà esquerra, hi ha un grup de cases unifamiliars del segle XIX on, segons mossèn Llorenç Sallent, autor d'Història documentada del Poble i Parròquia de Santa Maria de Vallvidrera (1916), hi havia l'Ajuntament de l'antic municipi. Seguint el camí de la Múrgola, s'arriba al mas de Can Pujades, avui convertit en una cooperativa de consum. A principis del segle XIX, Can Pujades era la principal finca d'aquesta zona. ■

Vista dels carrers de Casetes i de Pelfort, cap al 1920. A la dreta de la imatge es veu la masia de Can Cabassa; a l'esquerra, a la carena, les cases de la colònia de Can Herrando i, a sota, el gran casalt de Can Pelfort o Vil·la Francisca. Postal de L. Roisin - Col·lecció de Carles Macià.

Per Sant Jordi, els llibres d'El Jardí

Tres llibres per conèixer millor els barris de Sarrià, Sant Gervasi i Vallvidrera: els parcs i jardins, l'arquitectura, els barris i els carrers. De la mà de col·laboradors d'El Jardí i especialistes en els temes: la biòloga M. Josep Tort, l'arquitecte Jaume de Oleza i l'historiador Jesús Mestre.

PUBLICACIONS
EL JARDÍ
PREMSA LOCAL SCCL

Per
Sant Jordi,
regals de
proximitat!

On podeu trobar els llibres

LABONANOVA: **PICTUM** Mandri, c/ Mandri, 42 | **PICTUM**, Passeig de Sant Gervasi, 40, **Llibreria OASI de lletres**, c/ Muntaner 511 | EL PUTXET I EL FARRÓ: **Llibreria Albatros**, av. República Argentina, 45 | GALVANY: **Quiosc Blau**, Plaça Molina | **Casa Usher**, c/ Santaló, 79 | **Libreria Pleyade**, Johann Sebastian Bach, 10 | SARRIÀ: **Quiosc Cristina Conde**, c/ Capità Arenas, 40 (cantonada passeig Manuel Girona) | **Numa**, c/ Santa Amèlia, 31 | **PICTUM Sarrià**, Major de Sarrià, 6 | **Papereria Spot**, Major de Sarrià, 24 | **A Peu de Pàgina**, Major de Sarrià, 50 | **Llibreria de la Plaça**, passeig de la Reina Elisenda, 2 | BARCELONA: **La Capell**, plaça de la Catedral.

Torre Ignacio Portabella

JAUME DE OLEZA

La torre Ignacio Portabella està ubicada a l'avinguda Tibidabo, número 27. Construïda l'any 1905 pel mestre d'obres Josep Pérez i Terraza; i pels pintors i decoradors Manuel Bernat i Joaquim Creus, de la societat Bernat i Creus. Aquesta societat va edificar també la casa al número 23-25 de la mateixa

avinguda Tibidabo, dues parcel·les que van adquirir a bon preu al Doctor Andreu. Posteriorment, la corresponent al número 27 va ser adquirida per Ignacio Portabella, al qual deu el nom. Consta de planta baixa i dues plantes d'altura i una torre circular, annexada a una de les cantonades.

La casa, de planta gairebé quadrada,

@ Ariadna Alcaraz

està rematada per una balustrada al terrat, i les façanes estan decorades per mediació de carreus falsos. L'estil, en conjunt, és una barreja d'influències que van des de l'historicisme i l'eclecticisme fins al modernisme. El més cridaner de l'edifici són els frisos pintats a la segona planta, unes pintures que divideixen la façana a la part superior. Estan atribuïdes als pintors que foren els promotors de la torre, i representen una al·legoria a les estacions meteorològiques. A la façana principal, s'hi poden observar unes dones que recullen flors, simbologia de la primavera. A la façana de costat mar estan recol·lectant, representa l'època estival. A la façana posterior estan collint raïm, és la tardor, mentre que al costat muntanya passen abrigades pel fred, és l'hivern.

La casa va ser restaurada l'any 2006, i també es van restaurar les pintures del fris. Originàriament, la torre disposava d'un pinacle, avui desaparegut, així com dues estàtues a cada costat de la porta

principal, tocant la terrassa del primer pis, i un gran escut damunt d'aquesta. Destaca el seu imponent i molt treballat reixat de ferro forjat, amb motius florals, que tanca la parcel·la. Constitueix una peça artística digna d'esment, pel disseny i pel coneixement en el treball de la forja. Una autèntica meravella artesanal, que moltes vegades passa desapercebuda.

Josep Pérez i Terraza (1852-1906) fou mestre major d'obres, deixeble de Domènech i Muntaner. Aquesta torre la va construir pocs mesos abans de morir i és una de les seves darreres obres. El seu estil té un caràcter personal fruit de les influències de l'historicisme i del modernisme de l'època. Una de les seves obres més destacades és l'edifici d'habitatges Enric Llorens de Grau, situat al carrer Enric Granados, número 119, pel qual va obtenir un Diploma Honorífic del Concurs Anual d'Edificis Històrics de l'Ajuntament de Barcelona, l'any 1907. ■

JAUME DE OLEZA, CWORK

BOMBONERIA

PASTISSERIA

GELATERIA

Major de Sarrià, 57
Tels. 93 203 07 14
93 203 00 04

Plaça de Sarrià, 12-13
Tel. 93 203 04 73
08017 Barcelona

E-mail: info@foixdesarria.com
<http://foixdesarria.com>

CONTINGUT PROMOCIONAT

Supermercats Superservis obre un nou establiment a l'Espai Sarrià

Superservis
SUPERMERCATS DES DE 1945

Supermercats Superservis ha obert nou supermercat a l'Espai Sarrià, ubicat a les antigues Galeries. Amb aquest nou espai, la cadena familiar referma el seu arrelament al barri, on és present des de fa més de 25 anys, quan va prendre el relleu del mític Supermercat Mestres, establert a Sarrià des de 1957.

La proposta de Superservis a l'Espai Sarrià neix de la voluntat de revitalitzar l'esperit de les antigues Galeries com a punt de trobada al cor de Sarrià, i dona visibilitat a

entitats i organitzacions locals, com l'Associació de Veïns de Sarrià o l'Escola Traç, centre d'expressió plàstica fundat el 1975, a qui Superservis ha reservat un espai expositiu per mostrar les obres dels seus alumnes.

Superservis, fidel a la seva essència de la botiga de barri amb 80 anys d'història, ofereix als veïns i veïnes de Sarrià un espai ampli i acollidor on gaudiran d'una experiència de compra empàtica basada en un servei de confiança i tracte proper, en una acurada selecció en qualitat i

preu de l'assortiment de productes, amb especial protagonisme del producte fresc, on Superservis presenta la seva experiència i compromís amb el respecte per l'entorn i la proximitat des de la secció de fruita i verdura fins al taulell de carn i xarcuteria d'elaboració pròpia.

Al nou "l'Espai Sarrià" de Superservis, a més de trobar-hi el Supermercat i el Taulell de carnisseria i xarcuteria d'elaboració pròpia, es presenten dues experiències noves:

Secció de Sushi fresc, on especialistes en cuina japonesa preparen al moment sushi fresc cada dia.

La Parada, un innovador Mercader, fusió entre mercat i restaurant, ideal tant per una pausa ràpida com per un àpat relaxat, on ens podrem

aturar a gaudir de la cuina tradicional casolana triant qualsevol dels plats preparats, que t'ofereix el Supermercat Superservis, elaborats artesanalment amb els millors ingredients.

Per a la comoditat dels seus clients, en la visita a l'Espai Sarrià, Superservis ofereix totes les facilitats com són el servei a domicili, la compra per encàrrec i el pàrquing gratuït.

Amb aquest nou establiment, l'empresa familiar Superservis manté el compromís amb els seus valors fundacionals de l'any 1945 de vincle de servei i sensibilitat pels detalls, oferint una proposta de valor afegit a un preu de mercat. ■

El Jardí

Uneix-te al nostre grup de Telegram i sigues el primer a conèixer l'actualitat del teu barri

(Escaneja el codi QR)

CASAL D'ESTIU

Un viatge musical

7 parades:

- 25/6 al 27/6
- 30/6 al 4/7
- 7/7 al 11/7
- 14/7 al 18/7
- 21/7 al 25/7
- 28/7 al 31/7
- 1/9 al 5/9

CREATIVITAT
EXPERIMENTS
INSTRUMENTS
EMOCIONS

info@arsvivabcn.com 93 015 17 18 665 629 967

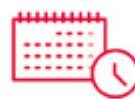
Superservis
SUPERMERCATS DES DE 1945

NOU!

L'ESPAI SARRIÀ

Major de Sarrià 108
Salvador Mundi 5

**GRÀCIES
PER ESCOLLIR-NOS**

**HORARI de 9h. a 21h.
DILLUNS A DISSABTE**

**SERVEI A DOMICILI
RÀPID I GRATUÏT**
truca'ns al 931 790 304 t'ajudarem
a fer la compra *

PARKING GRATUÏT *

TARGETA SUPERSERVIS
millors preus, descomptes
i promocions

* consulta'ns les condicions del servei

Les nostres bosses tornen a pintar de color la ciutat!

SHOWROOM
C/ Bertran, 3 Barcelona

www.peterandwolfbcn.com

VEÏNS DEL SARRIÀ DESAPAREGUT

Ramir Rocamora, un escultor en dificultats econòmiques

Retrat de Ramir Rocamora. Autor desconegut. 1912.

CARLES ROMANÍ

Després d'estudiar a París, becat per l'Ajuntament de Reus, Ramir Rocamora (Reus, 1877 – Verges, 1939) va establir-se a Sarrià l'any 1906. Aleshores, era un jove d'aspecte bohemí, descrit pel cronista local Antoni Balasch, amb qui coincidia al CE Els Blaus, d'aquesta manera: «Aureoladas sus sienes por una frondosa melena, alto y fornido, lucía la clásica chalina, enfundado en un terno acusadamente lacio y maltrecho, que pedía a voces el sustituto».

Va allotjar-se en el número 11 de la plaça Sant Vicenç –on va tenir el taller o el domicili, o totes dues coses–, al cor d'un barri de caràcter menestral. El motiu de l'elecció no devia ser altre que la modèstia dels seus recursos econòmics, suposició avalada per Balasch: «El fruto de su diestro pincel no le permitía dedicarse, única y exclusivamente, a la escultura y es por ello que vióse en el trance de ejercer el cargo de acompañante de los alumnos del colegio Colón, tan popular en Sarrià. Pero su vocación por el arte le seducía tan poderosamente que, una vez libre de sus funciones tutelares, tras un frugal condumio, dirigíase a su improvisado taller –con todos los honores de tugurio– para dar forma a sus quimeras creadoras». O sigui que, per obtenir els ingressos indispensables que no li proporcionava el seu art, Ramir s'havia de fer càrrec per hores de les criatures de l'escola Colón situada a la mateixa plaça.

Amb ocasió de l'Exposició de Belles Arts de Buenos Aires de l'any 1910, Rocamora va ser protagonista d'un incident en la gestió de les obres presentades per la delegació espanyola. Quan el redactor de *La Veu de Catalunya* va explicar els fets, va destacar la seva precària economia com a substrat per a la desgràcia: «Després d'incomptables sacrificis, va acabar una obra escultòrica [*Treballs forçats*] i la feu fondre en bronze. Ara bé, admesa l'obra, calia un altre sacrifici econòmic per part del jove artista senyor Rocamora, a fi de costejar les despeses de transport. Es va fer el sacrifici que calia, s'inaugurà l'Exposició de Buenos Aires, i l'escultura del nostre amic no es veia enlloc. Cartes amunt i avall; l'escultura no sortia. Busca d'aquí i d'allà... res no es veia enlloc. Però, oh miracle! L'endemà mateix de concedides les recompenses, l'estàtua del senyor Rocamora va aparèixer. Era a la Duana encara».

L'any 1914, el crític d'art de la revista *L'Hereu* suggeria que la manca de recursos condicionava l'obra de l'escultor: «Nosaltres, imparcials, sempre hem de dir que ens plau més el Rocamora dibuixant que el Rocamora escultor, si bé podria ser que la manca de medis no permet l'autor esplaïar-se en obres escultòriques d'empenta».

Els problemes econòmics als quals es referien els periodistes ens sorprenen quan ens assabentem d'algunes de les distincions rebudes i dels seus clients.

Escultura en guix (ca 1912). Col·lecció CE Els Blaus.

Autorretrat de R. Rocamora. Guix. Museu de Reus

L'any 1907, en una exposició celebrada a Madrid, el rei Alfons XIII va adquirir l'escultura *Coram Deo*, premiada al certamen. Posteriorment, va ser la Infanta Isabel de Borbó qui va quedar-se una de les seves obres, i el 1911 la mencionada *Treballs forçats* va ser adquirida per l'Ajuntament de Barcelona (avui, al MNAC). L'any 1919, Ramir va viure amb satisfacció la inauguració, a la seva ciutat natal, de l'estàtua dedicada al poeta i dramaturg reusenc Joaquim Bartrina, encàrrec de l'Ajuntament.

En tot cas, entrada la maduresa, Ramir va poder gaudir d'una major estabilitat econòmica. Diu Balasch que «al alcanzar el otoño de su vida enlazó la suya con la de una excelente y rica dama sarrianesa que ofrecióle el futuro bienestar, al margen de zozobras y penurias de orden económico». En realitat, la «dama sarrianesa», de nom Àngela Pont Saballs, era una vídua vuit anys més gran que Ramir, originària de Verges, arribada a Sarrià l'any 1887 i domiciliada precisament als baixos del número 11 de la plaça Sant Vicenç! És possible, doncs, que tingués alguna cosa a veure amb el fet que Ramir pogués disposar d'un estudi al carrer de les Mimoses cantonada Dalmàcia.

De la integració de Ramir en la vida sociocultural de Sarrià en tenim moltes significatives: l'any 1923, un dels Premis Extraordinaris dels Jocs Florals de la ja exvila portava el nom de «Ramir Rocamora», i, l'any 1926, el projecte promogut per Els Blaus per a la construcció d'una capella dedicada a Sant Bernat de Menthon, a la Vall de Núria, incorporava un baix relleu del Sant ofert per Ramir. La relació amb Els Blaus venia de lluny: en el primer butlletí del centre (1921) s'informava que l'escultor havia fet donació d'un bust d'un dels seus membres (Pere Queraltó) i, mesos després, que havia entregat una fotografia dedicada de *Treballs forçats* («Als aimants de l'art i amics de la blavor»). És en aquesta època en què Ramir devia regalar al Centre l'escaiola enfosquida –un soldat ferit estirat a terra– que avui forma part de la seva col·lecció d'art.

Tot i que per a Balasch Rocamora era un «devot de Sarrià», la mort l'atrapà lluny, a Verges, al poble de l'Àngela. I no deixa de resultar paradoxal que l'escultor que tantes dificultats econòmiques havia sofert hagi donat nom a un carrer de Pedralbes, el barri més exclusiu de la ciutat. ■

Cerca aquest cartell als establiments

EL COMERÇ DE SANT GERVASI

ET REGALA LA ROSA PER SANT JORDI

Comprant entre el 20 i el 23
d'abril als comerços
associats a **BARNAVASI** un
total de 20 €, recull una
ROSA (*) mostrant el tiquet o
tiquets a la parada de l'Eix
Comercial situada a partir de
les 10 h a:

c/ Sant Gervasi de Cassoles, 83
(al costat de la Biblioteca Joan Maragall)

(*) Una rosa per persona i fins a exhaurir existències

Organitza:

Amb el suport de:

Aigües de
Barcelona

SEGUEIX-NOS:

[@eixsantgervasi](#)

www.barnavasi.com

Dita

L'abril mullat
fa créixer l'herba
per al ramat

Quan plou es fa bona herba,
que serà el menjar per
a les vaques, les
ovelles, les cabres
i els cavalls que
pasturen.

UNA TERINGA

(Cançó popular mallorquina
per cantar agafats de la mà)

Una teringa de tot es carrer,
que en mitja hora passa
i en mitja hora ve.

Una teringa i un teringó,
un panet de quatre
i un botifarró.

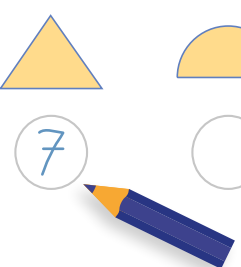

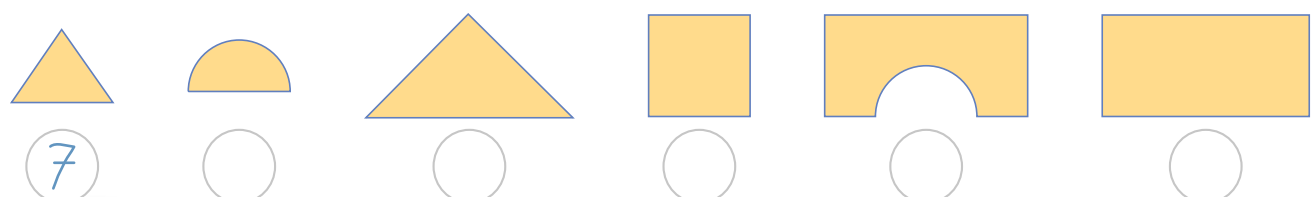
Teringa és una paraula mallorquina que significa una filera
de persones o coses posades una al costat de l'altre.

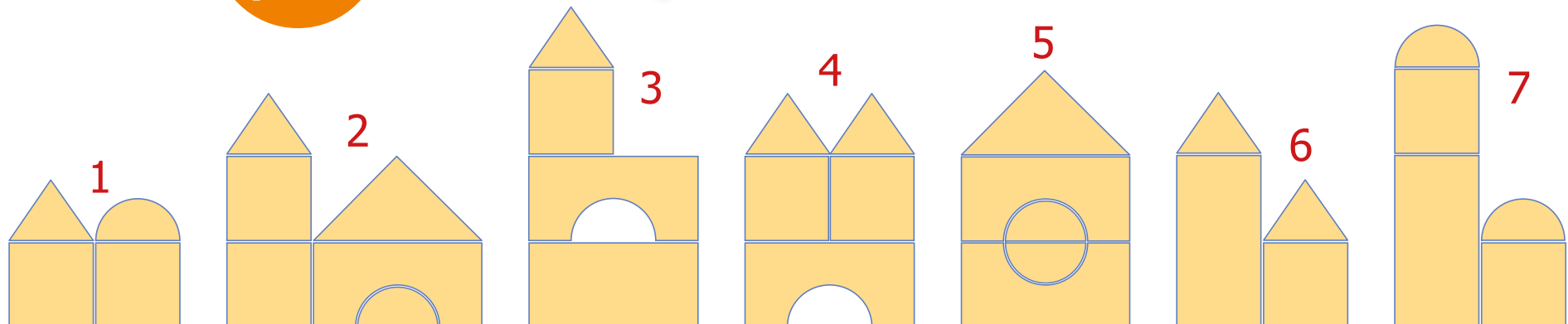
Compta que comptaràs

Quantes
peces de cada
es necessiten
per fer les
7 cases?

Quina
casa
té més
peces?

Observa. Fes parelles de maraques de manera que totes dues siguin iguals.
Hi ha alguna maraca desaparellada?

Fins a posar-nos dempeus

© Patrick Lynch/Yale University

CRISTINA JUNYENT

Podem rastrejar la nostra manera de veure el món, de caminar i també de pensar, fins als nostres avantpassats arborícoles que van evolucionar i es van diferenciar dels altres mamífers en adquirir un crani amb ulls que enfoquen endavant i mans capaces de prendre objectes.

Els humans d'avui pertanyem a la mateixa branca de l'arbre evolutiu que lèmurs, micos i simis. Però no descendim directament d'ells, sinó que compartim un ancestre comú que va adquirir les característiques pròpies dels primats. En ser un animal trepador es va adaptar a moure's pels arbres, cosa que va tenir un fort impacte en la part distal de les nostres extremitats, les mans. Tot i això, si en busquem l'origen remot, ens hem de remuntar uns 365 milions d'anys enrere, quan els peixos, en sortir de l'aigua, es

van recolzar sobre les aletes per desplaçar-se. Més endavant, les aletes es van transformar en les potes dels rèptils. I, encara més tard, en les potes dels mamífers, acabades en dits curts amb urpes, que apuntaven en la mateixa direcció. Cada un d'aquests canvis evolutius s'ha tractat en els dos articles anteriors.

A la coberta arbòria s'hi troben flors, fruites i insectes, una font d'aliment que fa uns 50 milions d'anys només explotaven les aus. Però es localitzen a les branques distals. Animals com els lleopards poden enfilem-se a branques gruixudes, però com que no es poden subjectar no poden arribar a les branques fines dels extrems. Per mantenir l'agilitat i l'estabilitat dalt dels arbres cal aferrar-s'hi bé. Així doncs, la selecció va afavorir aquelles mans en què el polze oposat als altres dits permetia fer pinça. Aquesta nova

estructura —mà (i peu) amb el polze divergent de l'índex, i ungles en comptes d'urpes— va diferenciar els primers primats de la resta de mamífers. Qui no se subjectava, queia. Fatalment. La mà va ser un punt d'inflexió en la història evolutiva, un canvi anatòmic que ens ha permès donar forma al món que ens envolta. Viure dalt dels arbres també obligava a un altre canvi; la disposició dels ulls que manteníem dels orígens insectívors va passar a ser frontal. Era obligatòriament necessari veure bé quina era la branca que convenia aferrar. Calia la visió tridimensional que proporcionen els ulls frontals.

A més, els ulls dels nostres avantpassats van seguir una altra transformació: van passar a veure-hi en color. Capacitat poc freqüent entre mamífers. Avui, alguns tipus de daltònics encara veuen el món com el veien els nostres ancestres —si bé no els afecta pràcticament en la vida quotidiana, especialment per trobar menjar—. Però als nostres avantpassats els interessava distingir el verd del vermell. Percebre el codi cromàtic de la natura permetia diferenciar la fruita madura de la fruita verda, les fulles més nutritives. Les proteïnes que permeten distingir el color són les opsines i es fabriquen a les cèl·lules de la retina. Els primats ancestrals només tenien dues opsines per detectar les longituds d'ona del blau i del groc. Els genetistes interpreten que un gen es va duplicar i després va adquirir les mutacions fins a arribar a la visió amb tres opsines. Mutacions que es van seleccionar fa entorn 23 milions d'anys. Des d'aleshores, un grup de primats —la branca que duu als babuïns i els simis— va desenvolupar la capacitat de detectar una combinació de centenars de colors diferents,

tons blaus, verds, morats, taronges... cosa que els va conferir un avantatge que ha arribat fins a nosaltres. Per contra, els micos actuals, que no van tenir aquesta mutació, distingeixen cinc colors: blanc, negre, gris, blau i groc, però no vermell i verd. El color és molt present en la nostra vida, ens ajuda a comunicar-nos, ens crida l'atenció. I, quan ens enrojolem, expressa les nostres emocions.

A canvi, en comparació amb altres mamífers, la línia evolutiva dels primats que hi veiem en color va perdre bona part de la capacitat olfactiva. Els gossos, i molts altres mamífers, capten el món amb un altre sentit, l'olfacte, que és entre mil i un milió de vegades superior al nostre. Un gos té entorn mil gens que permeten detectar olors; nosaltres tenim el mateix nombre de gens, però uns 600 ja no funcionen. Resten com a relíquia genètica.

Més endavant, fa uns 20 milions d'anys, la línia evolutiva dels simis del Vell Món va tornar a adaptar-se a una vida amb més estones a baix dels arbres. I a terra, la cua feia més nosa que servei. La vam acabar perdent. Ens en queda una reminiscència on acaba la nostra espina dorsal, el còccic. Que quan caiem de cul, bé que sentim.

Per adquirir el nostre patró corporal, encara resta un altre canvi substancial. És una diferència que ens fa únics entre els primats: caminar sobre dos peus. Des de fa 365 milions d'anys —quan el primer peix va sortir de l'aigua— gairebé tots els animals han caminat sobre les quatre potes. Caminar sobre dues potes és una forma estranya de desplaçar-se. Pocs mamífers i cap altre primat camina bípede. Poder-ho fer va comportar un nou canvi anatòmic, que va provocar efectes profunds en l'anatomia. Però aquest, el tractarem el mes vinent. ■

■ lluís bragulat ■ can lluis des de 1971

- xarcuteria
- formatges
- embotits d'elaboració pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: [f](#) [t](#) www.facebook.com/canlluis.bragulat

Jardins de la Residència Immaculada de Pedralbes

M. JOSEP TORT

En la confluència entre els carrers Domínguez i Miralles i doctor Francesc Darder, al barri de Pedralbes, se situa la residència Immaculada de les Germanes Carmelites de San José, un espai que alberga un edifici residencial envoltat d'un bonic i cuidat jardí que aplega un munt d'espècies vegetals majorment mediterrànies.

Història

Les Germanes Carmelites de Sant Josep són una congregació religiosa femenina, que es va fundar el 10 d'octubre de l'any 1900, a la vil·la independent d'Horta. Fou creada per Rosa Ojeda i Creus, germana de les Josefines de la Caritat, amb l'ajut del bisbe Josep Morgades. L'objectiu del seu apostolat rau en l'assistència sanitària a malalts i gent gran i, així mateix, en l'ensenyament de nens i joves.

L'any 1913, la congregació es va fer càrrec de la Casa de Lactància de Barcelona per a nadons i infants i, a partir de l'any 1945, van gestionar, des d'una perspectiva educativa, la guarderia municipal del Raval. Durant els anys cinquanta i seixanta van concentrar les activitats al barri d'Horta, van fundar la Casa General i van engegar una residència per a gent gran (1957), una clínica (1971) i l'Escola Regina Carmeli d'Horta, que incloïa escola bressol, educació infantil, primària i secundària.

En paral·lel, van fundar cases a moltes colònies tèxtils properes a Barcelona amb l'objectiu de vetllar pels nens dels treballadors de les fàbriques. Van muntar guarderies i escoles bàsiques de primeres lletres a Rubí (1915), a la colònia Güell (1918) i, al Masnou, van obrir una casa per a gent gran.

La congregació va adquirir una certa importància a Barcelona i a 10 poblacions properes. A la província de Toledo es mantenen alguns col·legis i, a Roma, Mèxic i Colòmbia també són presents. En total, són setze comunitats amb 113 religioses.

La residència de la Immaculada de Pedralbes, al carrer Domínguez i Miralles, 25, dona un servei de llar-residència a persones grans, amb 64 places i un servei menor de residència assistida.

Els jardins

Amb una superfície aproximada d'uns 1.000 m², els jardins envolten pràcticament l'edifici residencial i dibuixen un conjunt sinuós de passeres flanquejades per baranes, que permeten als residents recórrer amb seguretat el conjunt d'enjardinaments. La finca queda tancada per dos murs vegetals de pitòspor i xiprer respectivament, al límit dels carrers Dr. Francesc Darder i Domínguez i Miralles.

Darrere l'edifici s'estén el jardí principal, que està presidit per una petita

capella de planta circular, coronada per una cúpula piramidal de set cares, que atrau totes les mirades. És obra de l'arquitecte Jordi Bonet i Armengol i constitueix l'element artístic més destacable. Altres elements decoratius, com brolladors i escultures, vesteixen el conjunt.

El jardí, molt ben cuidat i amb un nombre significatiu d'espècies mediterrànies, dibuixa un conjunt de parterres encerclats amb blocs de rocalla que s'esgronen en el lleuger pendent que presenta la finca. Algunes terrasses accessibles amb elements de mobiliari s'intercalen en aquest conjunt arquitectònic.

Les flors abunden durant tot l'any. Hi ha flors per tot arreu, flors que parlen, flors que enamoren, flors que expressen emocions, flors que simbolitzen puresa i gratitud. Flors carregades d'una àmplia simbologia i significat. Un mosaic exquisit de formes, colors i fragàncies florals, que constitueix la marca, el segell de la comunitat religiosa.

Sovintegen també les hortènsies, les clíives, els geranis, les ciques, l'estrelitzia,

els pitòspors, les heures, la flor d'un dia, les plantes crasses, l'evònim, el romaní, la pota d'elefant, el marfull, el boix, el llorer i algunes falgueres.

Pel que fa a les espècies arbòries, destaquem la presència d'alguns exemplars d'arbres centenaris com el pi blanc, que s'enlaira imponent en la confluència entre els carrers Domínguez i Miralles i Dr. Francesc Darder i, així mateix, els dos grans pins pinyoners que ombregen la bonica placeta del brollador.

Altres arbres com les moreres, les mimoses, els xiprers, el pebrer bord o les xicrandes, amb la seva espectacular floració violàcia, vesteixen el jardí i, també, no hi falten alguns fruiters com les oliveres i els nesprers. Una gran palmera de canàries destaca pel seu gran port i també albirem algunes washingtonies i el margalló, la nostra estimada i única palmera autòctona.

Un jardí amable bonic i endreçat, que ens permet gaudir d'una gran diversitat floral i endinsar-nos en el terreny dels sentiments i les emocions. ■

© M. Josep Tort

© M. Josep Tort

CONEIXEM ELS OCELLS

Oreneta de ribera

ENRIC CAPDEVILA

L'oreneta de ribera (*Delichon urbicum*) és un ocell migrador regular i comú arreu del territori. Algunes orenetes de ribera es queden per criar a Catalunya (unes 6.000 parelles), en nuclis reproductors localitzats a les conques dels rius, ja que crien preferentment en talussos sorrencs fluvials formant colònies, i la resta de la nombrosa població europea (uns 10.000.000 de parelles) segueixen migrant cap al nord. De la família d'orenetes a Barcelona podem veure el roquerol tot l'any, a Collserola, però la resta, l'oreneta vulgar, la cuablanca, la de ribera (que és de les primeres en arribar) i la cua-rogenca, són estivals.

És un ocell petit, d'uns 12 cm de longitud, amb la part superior marró i una part inferior clara on destaca un collaret marronós. Té un bec prim i curt de color negre, i la cua és curta i sense forquilla. Es diferencia de la resta d'orenetes perquè és la més petita; per la cua, ja que la vulgar i la cua-rogenca tenen la cua forcada; i pel ventre clar amb el collaret, ja que el roquerol i la cuablanca són llisos. Té un vol àgil i s'alimenta principalment caçant insectes en vol, també menja aranyes i captura insectes des del terra o des de l'aigua.

La cria de l'oreneta de ribera és sensible a disposar de talussos en zones fluvials, amb el problema que aquests talussos sorrencs han de ser prou tous per poder-hi excavar el niu però prou estables perquè no s'erosionin amb facilitat i que siguin inaccessibles a les serps i altres predadors terrestres, fet que provocaria l'abandonament de la colònia. Per això s'estan començant a crear colònies artificials de formigó en graveres, com a l'estany d'Ivars i Vila-Sana.

Barcelona té un atractiu per al turisme ornitològic, ja que si bé durant l'estiu s'han censat 83 espècies diferents, durant la resta de l'any s'hi arriben a veure més de 200 espècies; a més d'aquestes, des de la ciutat també es poden visitar molts ecosistemes propers, que van de l'estepàric dels secans de Lleida als d'alta muntanya dels Pirineus, i així ampliar fins a 456 ocells, que és la llista completa d'ocells que s'han vist fins ara a Catalunya. Durant les dues migracions anuals, milions d'ocells creuen el país en les dues direccions, aquest fenomen és seguit a casa nostra per centenars d'ornitòlegs, tant amb observacions com amb captures i anellaments, i les dades es recullen en el projecte Migracions (www.sioc.cat/migracio) de l'ICO-Institut Català d'Ornitologia.

Dita: Per l'abril, orenetes mil ■

Mil Fulls

Antonio Bernal Orta

TASTI LA NOSTRA PASTA DE FULL

ELABORACIÓ PRÒPIA

Calaf, 33 baixos • 08021 Barcelona
936 762 807 • 699 478 569 • milfulls@hotmail.com

[@milfulls_calaf](#) • www.milfulls.com

REMEIS I CUINA DE CONVENT

El fajol i la guixa

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA

El fajol (llat. *Fagopyrum esculentum*; cast. *Alforfón*, *trigo sarraceno*) se sol conrear pels seus fruits llisos que, un cop molts, se n'empra la farina per a l'alimentació del bestiar, especialment de l'aviram. En circumstàncies peculiars de manca d'aliments, i en les crisis de subsistència, els estaments

populars s'han servit també de la farina del fajol per a fer pa i farinetes. El pa de fajol és negrós i de mala qualitat, amb un gust fort i lleugerament dolç. Els fajols també es poden menjar bullits, però abans de coure'ls el gra cal deixar-los en remull tota la nit per tal de reduir l'acció dels seus antinutrients i, per tant, fer-lo una mica més digestiu i, així, contribuir a una millor assimilació dels minerals que conté.

El fajol, pròpiament, no és un cereal, ja que no pertany a la família de les gramínies, de manera que fou definida pels antics com a "una espècie de forment de figura oblonga ab tres escayres, cubert de boll negre y que conté una farina molt blanca, però fa el pa molt moreno y desagradable". A casa nostra, tradicionalment, el fajol s'ha conreat a la comarca olotina i la medecina popular l'ha considerat beneficiós per als ronyons, mentre que estudis recents de caràcter científic hi han descobert una riquesa força notable de minerals, com ara el manganès, el coure, el magnesi i el fòsfor. Alguns científics han descobert en el fajol vitamina P i unes substàncies que afecten positivament el sistema cardiovascular, especialment si es combina amb l'espinal o arç blanc (llat. *Crataegus monogyna*).

Junt amb el fajol, a taula, tampoc gaudiren de massa bona reputació les guixes (llat., *Lathyrus sativus*, cast., *almorta*), que hom en menjava de guisades en forma de farinetes, en temps de gana i de penúria i que avui, pràcticament, només es conreen amb destinació al bestiar. Els antics frares la definiren com una "planta de tallo herbáceo y ramoso, y con flores de color morado, o blanco, con simientes en forma de haba pequeña, algo cuadrada. Florece en verano y se cultiva en campos y huertas. Se usa como alimento en forma de harina cocida hasta que espesa y toma el aspecto de las gachas" (*El Huerto Medicinal*, 70). A l'article vinent us vull parlar, si a Déu plau, sobre l'alfàbrega i les seves nombroses propietats. ■

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

L'impacte dels joves en l'envelliment actiu

SARA LLOP

Durant els mesos de febrer a abril, als centres de dia de l'entitat, destinats a l'estimulació cognitiva per a persones que pateixen Alzheimer o altres malalties de caràcter neurodegeneratiu, s'està duent a terme el projecte intergeneracional anomenat "Compartint memòries", en col·laboració amb l'Institut Caterina Albert de Barcelona, que compta amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona, i amb l'Institut Les Marines de Castelldefels, amb el suport de l'Ajuntament de Castelldefels. Aquest projecte inclou trobades al mateix centre entre alumnes d'institut i usuaris, on comparteixen històries de vida, duen a terme activitats conjuntes i viuen moments molt significatius i emocionants per ambdós grups.

Projectes com aquest fan reflexionar sobre els grans beneficis que aporta el jovent a les persones grans, especialment en el cas d'aquestes patologies. I és que l'edat és només un número, i tot i que pot semblar que ambdós col·lectius es troben molt allunyats, sempre existeixen molts punts en comú que suposen una gran oportunitat per aprendre els uns dels altres i entendre's millor.

Principalment, els joves deixen de banda molts dels estereotips relacionats amb la gent gran, treballant les habilitats socials, especialment l'empatia i la tolerància cap a allò que és diferent, i valorant els més grans com una font de saviesa i experiència.

D'altra banda, en el pla emocional, les persones grans se senten útils i reforcen la seva autoestima i il·lusió, que en moltes ocasions i a causa de la malaltia, deixen en un segon pla, disfressant-les d'apatia. Es redueixen els sentiments de soledat i aïllament que en moltes ocasions es pateixen durant la vellesa. En l'àmbit cognitiu, es produeix una potenciació de la memòria mitjançant la reminiscència d'explicar esdeveniments passats. També s'hi suma l'intercanvi d'experiències personals, saviesa i tradicions, que crea un vincle sa i enriquidor per ambdues parts.

Durant l'última de les trobades, els alumnes hauran d'obsequiar els usuaris amb una caixa dels records feta per ells mateixos, on es recolliran fotografies, música i escrits que hauran format part de les experiències que prèviament han compartit en anteriors sessions, fetes amb molta il·lusió i cura. Un record molt especial que

segur que emocionarà la gran majoria.

Algunes de les frases més escoltades fins ara per part dels nostres usuaris i alumnes han estat, per exemple: "M'ha emocionat molt veure gent jove amb tanta vitalitat", o "Ara tinc ganes de passar més temps amb els meus avis".

Com a conclusió, podem dir que els contactes intergeneracionals afavoreixen els lligams entre generacions i promouen el sentiment d'il·lusió i utilitat de les persones grans en la societat. ■

SARA LLOP VERA ÉS EDUCADORA SOCIAL

Fundació
USZHEIMERFUNDACIÓ USZHEIMER
Centre de Dia i Unitat de MemòriaEl Jardí

Uneix-te al nostre grup
de Telegram i sigues
el primer a conèixer
l'actualitat del teu barri

(Escaneja el codi QR)

Fes-ho bé
i ho farem saber!

Elisabeth Giraudier
Creadora de continguts digitals

- Xarxes Socials
- Marketing digital
- Comunicació on i offline
- Copywriting i storytelling

Vols que el teu negoci arribi a més clients sense
haver de preocupar-te de la comunicació?
Deixa'ns gestionar la teva estratègia
i et farem créixer!

Parlem: egiraudier@gmail.comESCANEJA'M

BCN SURF SHOP

OUTLET BCN SURF

C/ BALMES 310

Guia de comerços i empreses dels barris de Sarrià i Sant Gervasi

FARMÀCIA

FARMÀCIA - ORTOPÈDIA
Farmàcia Marco Consentino
 Llic. José A. Marco Consentino
 c/ Puig Reig 10, 08006 Barcelona
 935 28 61 46
 ☎ Encàrrecs: 722 28 65 95
marco.consentino@cofb.net

FARMÀCIA

FARMÀCIA CABANAS
 muntaner 476 · Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanas
 93 201 03 89

FARMÀCIA

FARMÀCIA PALLARÉS
 DES DE 1989
 Via Augusta, 189, 08021 BCN
 Tel. 93 209 27 63
 Mòbil 646 59 28 50
info@farmaciapallares.es
 f i Segueix-nos!
 De dilluns a dissabte de 9 a 22 h

RESTAURACIÓ

EL PETIT RACO
 Menjars casolans
 També per emportar
 c/ Maria Auxiliadora, 21
 08017 Barcelona
 Tel. 93 204 75 01

PUBLICITAT:

josepm@diarieljardi.cat
 606 083 371
 Sarrià-Sant Gervasi
carne@diarieljardi.cat
 639 663 278
 Digital

AL-ANON A SARRIÀ

Si el alcoholismo te envuelve
No le sigas el hilo
 En Al-Anon aprendemos a vivir con el alcohol
 93 201 21 24
www.alanon.org

XARCUTERIA

XARCUTERIA HERNANDO
 Balmes 296 | 08006 BCN
 Tel. 93 200 39 48
ramon@hernandoxarcuter.cat
www.hernandoxarcuter.cat

ALIMENTACIÓ

lluís bragulat
 can lluís des de 1971
 xarcuteria - formatges
 embotits d'elaboració pròpia
"50 anys junts"
 c/ Pàdua, 105
 08006 Barcelona
 Tel. 93 212 54 48
canlluís@xarcuteriabragulat.es

PERRUQUERIA

ISABEL PALACIOS
 peluqueria unisex
 c/ Laforja, 56, local 3
 08006 BCN
 93 247 48 63 • 656 503 473
[@peluqueriaisabelpalacios](https://www.instagram.com/peluqueriaisabelpalacios)

ASSEGURANCES

ASSEGURANCES MATMEU
 Dte. 15%
 C/ MANDRI 62 BCN
687 54 14 50
www.matmeu.es

PASTISSERIA

Mil Fulls
Antonio Bernal Orta
www.milfulls.org
 segueix-nos! @milfulls_calaf
 Calaf, 33 baixos
 08021 Barcelona
 Tel. 936 762 807
 Tel mòbil 699 47 85 69
milfulls@hotmail.com

QUIROMASSATGE

Centre d'Osteopatia i Quiromassatge
Susanna Costa
 • Osteopatia Cranial, Visceral i Estructural
 • Drenatge limfàtic
 • Quiromassatge esportiu
 • Reflexologia del peu
 • Quiromassatge antiestrès i antiansietat
 • Quiromassatge a partir dels 10 anys
PREUS ESPECIALS PER ABONAMENTS
XECS REGAL
 Horari de dilluns a dissabte
 És necessari reservar cita
www.quiromassatgesusannacosta.com
 ☎ 629 775 549 / c/Artesa de Segre, 4

ART I ANTIGUITATS

AnnaRosich
 Art i antiguitats
Compren i venem
 ANTIGUITATS
 JOIERIA - BIJUTERIA ANTIGA
 RELLOTGES - PLOMES
 BINOCLES ANTICS
 PLATA
 CÀMERES - FOTOGRAFIA
 DECORACIÓ VINTAGE
 DISCS DE VINIL
 IMATGES RELIGIOSES
 CRISTALL - PORCELLANA
 JOGUINES
Tel. 609 388 557

Padre Damián
Sagrados Corazones

RÀNQUING EL MUNDO 2025

ENTRE LES 100 MILLORS ESCOLES D'ESPANYA

COL·LEGI PADRE DAMIÁN SSCC

POSICIÓ 12 DE CATALUNYA

**Entre les tres millors escoles
concertades religioses de Barcelona**

MATRÍCULA OBERTA: LLAR I BATXILLERAT

www.padredamiansscc.org